

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd — RP 77/2016 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av konsument-skyddslagen, lag om förmedlare av konsumentkrediter som har samband med bostadsegen-dom och lag om registrering av vissa kreditgivare och kreditförmedlare samt till vissa lagar som har samband med dem

Ärende

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av konsument-skyddslagen, lag om förmedlare av konsumentkrediter som har samband med bostadsegen-dom och lag om registrering av vissa kreditgivare och kreditförmedlare samt till vissa lagar som har samband med dem (RP 77/2016 rd).

Beredning i utskott

Utskottets betänkande: Ekonomiutskottet (EkUB 17/2016 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av konsumentskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i konsumentskyddslagen (38/1978) 7 kap. 6 § 2 mom. 1 punkten, 22 § 1 mom. 1 punk-
ten och 29 §, sådana de lyder i lag 746/2010,
ändras 6 a kap. 12 § 2 mom. och 7 kap. 1 §, 3 § 2 mom., 5 §, 7 § 4 punkten, 8 § 2 mom., 9 §
2 mom., 11 § 1 mom., den svenska språkdräkten i mellanrubriken före 7 kap. 13 § samt 7 kap.
13 § 2 mom. 4 punkten, 23 § 1 mom. samt 24 och 51 §,
sådana de lyder, 6 a kap. 12 § 2 mom. och 7 kap. 1 §, 3 § 2 mom., 5 §, 7 § 4 punkten, 8 §
2 mom., 9 § 2 mom., 11 § 1 mom., den svenska språkdräkten i mellanrubriken före 7 kap. 13 §
samt 7 kap. 23 § 1 mom. och 24 § i lag 746/2010, 13 § 2 mom. 4 punkten i lag 207/2013 och 51 § i
lagarna 746/2010 och 684/2012, samt
fogas till 6 a kap. en ny 11 a §, till 7 kap. 13 §, sådan den lyder i lag 207/2013, ett nytt 4 mom.,
till 7 kap. nya 13 a och 16 a § samt till lagen ett nytt 7 a kap. som följer:

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

6 a kap.

Distansförsäljning av finansiella tjänster och finansiella instrument

11 a §

Bostadskrediter

En kreditgivare anses ha fullgjort informationsskyldigheten enligt 5—9 § på i 11 § föreskrivet sätt, om kreditgivaren ger konsumenten blanketten ”Standardiserat EU-faktablad” (*ESIS-blanketten*) i fråga om den erbjudna bostadskrediten innan ett avtal ingås.

12 §

Ångerrätt

— — — — —
Vad som i 1 mom. och 14—16 § föreskrivs om att frånträda avtal tillämpas inte på konsumentkrediter och försäkringar. På konsumentkrediter tillämpas inte heller 13 § 1 mom. Bestämmelser om konsumentens rätt att frånträda ett konsumentkreditavtal och betala konsumentkrediten i för-
tid finns i 7 och 7 a kap. Bestämmelser om försäkringstagarens rätt att frånträda eller säga upp ett
försäkringsavtal finns i lagen om försäkringsavtal.
— — — — —

7 kap.

Konsumentkrediter

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I detta kapitel finns bestämmelser om konsumentkrediter. Med *konsumentkredit* avses en sådan kredit som en näringsidkare (*kreditgivaren*) enligt avtal lämnar eller utfäster sig att lämna en konsument som lån, betalningsanstånd eller som något annat motsvarande ekonomiskt arrangemang.

Vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel likställs med konsumentkrediter hyresavtal och andra avtal som ger konsumenten besittningen till en vara, om varans kontantpris och kreditkostnaderna enligt avtalsvillkoren ska betalas under hyresperioden eller om det framgår av villkoren att konsumenten kan bli ägare till varan på annat sätt när avtalet går ut.

Vid tillämpningen av andra bestämmelser i detta kapitel än 16 a § likställs med konsumentkrediter också sådan kredit som någon annan än kreditgivaren lämnar eller utfäster sig att lämna en konsument som lån, betalningsanstånd eller som något annat motsvarande ekonomiskt arrange-

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

mang, om krediten förmedlas till konsumenten av en näringsidkare. Den näringsidkare som förmedlar krediten till konsumenten ska då se till att bestämmelserna i fråga iakttas i kreditförhållandet.

Vid tillämpningen av 40 § likställs en identifikator som berättigar till att använda ett konto, någon annan finansiell tjänst eller ett finansiellt instrument med en identifikator som berättigar till att använda en fortlöpande kredit. Bestämmelserna om kreditgivaren tillämpas i dessa fall på den näringsidkare som har ingått avtalet om identifikatorn med konsumenten.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas inte på

- 1) konsumentkrediter där ingen ränta eller andra avgifter tas ut,
- 2) krediter som bygger på ett avtal enligt vilket konsumenten har rätt att i poster betala priset på en nytthet som levereras fortlöpande under avtalets löptid,
- 3) krediter som lämnas av pantlåneinrättningar,
- 4) krediter som lämnas med stöd av lagen om social kreditgivning (1133/2002),
- 5) sådana bostadskrediter och sådana konsumentkrediter med en bostad som säkerhet som omfattas av tillämpningsområdet för 7 a kap., om inte något annat föreskrivs i det kapitlet.

3 §

Begränsningar i fråga om tillämpningen i vissa andra fall

Bestämmelserna i 15 och 16 § tillämpas inte på nytthetsbundna engångskrediter.

5 §

Bestämmelsernas tvingande natur

Avtalsvillkor som avviker från bestämmelserna i detta kapitel till nackdel för konsumenten är ogiltiga. Ogiltiga är också sådana avtalsvillkor i kreditavtal enligt 1 § 3 mom. som avviker från bestämmelserna i detta kapitel till nackdel för konsumenten.

7 §

Övriga definitioner

I detta kapitel avses med

-
- 4) *personal* var och en som är anställd hos en kreditgivare eller kreditförmedlare eller på annat sätt agerar för dennes räkning och som deltar i lämnande eller förmedling av konsumentkrediter och var och en som direkt leder och övervakar de förstnämnda,
-

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

8 §

Information som ska lämnas i reklam för konsumentkrediter

Den effektiva räntan och de övriga i 1 mom. avsedda uppgifterna ska lämnas i reklamen på ett klart, väl synligt och koncist sätt och ska motsvara de kreditvillkor som kreditgivaren normalt erbjuder.

9 §

Information som ska lämnas innan ett kreditavtal ingås

I fråga om nyttighetsbundna engångskrediter på högst 100 euro kan förhandsinformation också ges i någon annan varaktig form än på blanketten. Närmare bestämmelser om förhandsinformationen och blanketten utfärdas genom förordning av statsrådet.

11 §

Vissa andra bestämmelser om skyldigheten att lämna förhandsinformation

Om ett avtal på konsumentens begäran ingås per telefon eller genom ett annat medium för distanskommunikation som inte gör det möjligt att överlämna blanketten "Standardiserad europeisk konsumentkreditinformation" i varaktig form innan avtalet ingås, ska blanketten ges till konsumenten utan dröjsmål och i varaktig form efter det att avtalet har ingåtts. I fråga om nyttighetsbundna engångskrediter på högst 100 euro ska förhandsinformationen ges konsumenten utan dröjsmål på blanketten eller i annan varaktig form efter det att avtalet har ingåtts, om avtalet på konsumentens begäran ingås per telefon eller genom ett annat medium för distanskommunikation som inte gör det möjligt att ge förhandsinformationen i varaktig form innan avtalet ingås.

Kreditgivarens skyldighet att handla ansvarsfullt

13 §

God kreditgivningssed

Det förutsätts särskilt att kreditgivaren

4) ger konsumenten en sådan tillräcklig och klar utredning innan kreditavtalet tecknas som gör det möjligt för konsumenten att bedöma om krediten och de kompletterande tjänster som eventuellt erbjuds lämpar sig för hans eller hennes behov och ekonomiska situation, samt uppgift om hu-

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

ruvida konsumenten kan säga upp ett avtal om kompletterande tjänster separat och vilka påföljder en uppsägning har för honom eller henne,

— — — — —

Ersättningssystemen för kreditgivarnas och kreditförmedlarnas personal får inte vara sådana att de hindrar personalen från att iakttä vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. vid kreditgivning, kreditförmedling eller tillhandahållande av rådgivningstjänster.

13 a §

Förbud mot bindningsförfarande

Ett villkor för ett kreditanbud får inte vara att konsumenten också ingår ett avtal om någon annan finansiell tjänst eller tjänst av annat slag eller ett finansiellt instrument som erbjuds av kreditgivaren själv eller av någon annan näringsidkare på grundval av ett avtal eller annat arrangemang med kreditgivaren.

16 a §

Lämnande av kredit

En kreditgivare ska ange sina principer för lämnande av konsumentkrediter.

Kreditgivaren får lämna kredit till en konsument endast om bedömningen av konsumentens kreditvärdighet visar att de skyldigheter som följer av ett kreditavtal sannolikt kommer att fullgöras på det sätt som avtalet förutsätter.

23 §

Konsumentens rätt till en amorteringstabell på begäran

Om ett konsumentkreditavtal har ingåtts för en viss tid och skulden enligt avtalsvillkoren ska skötas genom avbetalningar, ska kreditgivaren medan avtalsförhållandet fortgår utan avgift ge konsumenten en amorteringstabell alltid när denne begär en sådan.

— — — — —

24 §

Ändringar av ränta och avgifter

Den ränta som konsumenten ska betala på en kredit får förändras medan kreditavtalet gäller endast i enlighet med ändringarna av den referensränta som specificerats i avtalet och förutsatt att överenskommelse om detta har träffats i konsumentkreditavtalet. Den referensränta som tillämpas ska vara offentligt tillgänglig och den ska bygga på faktorer som är oberoende av kreditgivarens ensidiga bestämmanderätt. Kreditgivaren ska bevara uppgifterna om referensräntans storlek i fem år från det att krediten i sin helhet har förfallit till betalning. Om oenighet uppstår kring ett kreditavtal, ska uppgifterna dock bevaras till dess parterna har kommit överens om saken eller ärendet har avgjorts.

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

Ränteändringar ska göras jämlikt och utan att diskriminera konsumenter. Konsumenten ska informeras om varje ändring i varaktig form innan ändringen träder i kraft. I samband med meddelandet om en ändring ska avbetalningens storlek efter ränteändringen anges och, om avbetalningarnas antal och frekvens förändras, uppdaterade uppgifter om detta.

Om informationen om ny referensränta offentliggörs på tillbörligt sätt och finns att tillgå hos kreditgivaren, får informationen enligt 2 mom. trots vad som föreskrivs i det momentet ges till konsumenten med jämna mellanrum enligt vad som överenskommits i avtalet, dock minst en gång om året.

De avgifter som tas ut med anledning av kreditavtalet får ändras endast på grunder som specificerats i avtalet. En avgiftshöjning får inte vara större än den faktiska ökning som kreditgivaren haft i de kostnader på grund av vilka avgift enligt kreditavtalet tas ut. På informationen om ändringar i avgifterna ska vad som i 2 och 3 mom. föreskrivs om informationen om ränteändringar tillämpas.

51 §

Tillsynsmyndigheter

Tillsynen över att bestämmelserna i detta kapitel följs utövas av konsumentombudsmannen, av Konkurrens- och konsumentverket och av regionförvaltningsverken såsom distriktsförvaltningsmyndigheter underställda Konkurrens- och konsumentverket, samt av Finansinspektionen när kreditgivaren är en aktör som avses i 4 § 2—5 mom. i lagen om Finansinspektionen (878/2008).

Tillsynsmyndigheterna ska samarbeta på lämpligt sätt. Vid tillsynen över att 15 § iakttas ger Kommunikationsverket på begäran tillsynsmyndigheten ett utlåtande om huruvida den metod för elektronisk identitetskontroll som kreditgivaren använder uppfyller kraven i 8 § i lagen om stark autentisering och betrodda elektroniska tjänster.

Kreditgivare och kreditförmedlare är skyldiga att till tillsynsmyndigheterna överlämna för tillsynen behövliga handlingar som hänför sig till konsumentkrediter.

7 a kap.

Konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I detta kapitel finns bestämmelser om konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas inte på

1) krediter där ingen ränta eller andra avgifter tas ut,

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

2) omvänt bolån som enligt kreditavtalet lämnas eller utlovas bli lämnat i utbyte mot medel som fås vid en försäljning av bostadsegendom och som kreditgivaren har rätt att kräva återbetalning av först när låntagaren uppnår en i kreditavtalet angiven ålder eller avlider,

3) krediter som lämnas av pantlåneinrättningar och som används av konsumenten som en tillfällig lösning under högst ett år under övergången till ett annat finansiellt arrangemang för bostadsegendomen.

2 §

Bestämmelsernas tvingande natur

Avtalsvillkor som avviker från bestämmelserna i detta kapitel till nackdel för konsumenten är ogiltiga.

3 §

Definitioner

I detta kapitel avses med

1) *bostadsegendom* bostadsfastigheter, sådana andelar i en sammanslutning som ger rätt att besitta en bostadslägenhet samt bostadshus som är belägna på ett område som besitts med stöd av nyttjanderätt,

2) *bostadskredit* kredit som en näringsidkare (*kreditgivaren*) enligt avtal lämnar eller utfäster sig att lämna en konsument som lån, betalningsanstånd eller som något annat motsvarande ekonomiskt arrangemang för förvärv av bostadsegendom eller för bevarande av äganderätten till sådan,

3) *konsumentkredit med en bostad som säkerhet* kredit som en kreditgivare enligt avtal lämnar eller utfäster sig att lämna en konsument som lån, betalningsanstånd eller som något annat motsvarande ekonomiskt arrangemang för något annat än ett i 2 punkten nämnt ändamål och där bostadsegendom ställs som säkerhet,

4) *kredit i utländsk valuta* en bostadskredit eller en konsumentkredit med en bostad som säkerhet som lämnas eller utlovas bli lämnad i någon annan valuta än valutan i den medlemsstat i Europeiska unionen eller den stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet där konsumenten är bosatt eller i någon annan valuta än valutan i den stat där konsumenten får sin utkomst eller där han eller hon har de tillgångar från vilka krediten ska återbetalas,

5) *rådgivningstjänster* tillhandahållande av personligt anpassade rekommendationer till en konsument avseende en bostadskredit eller en konsumentkredit med en bostad som säkerhet,

6) *kreditförmedlare* en näringsidkare som inte är kreditgivaren och som presenterar eller erbjuder i 2 eller 3 punkten avsedda krediter till konsumenter, som på annat sätt bistår konsumenter vid ingående av avtal som gäller sådana krediter eller som ingår avtal om dessa krediter med konsumenter för kreditgivarens räkning,

7) *personal* var och en som är anställd hos en kreditgivare eller kreditförmedlare eller på annat sätt agerar för dennes räkning och som deltar i lämnande eller förmedling av konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom och var och en som direkt leder och övervakar de förstnämnda,

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

8) *lämnande av information i varaktig form* lämnande av information till konsumenten personligen antingen skriftligen eller elektroniskt så att konsumenten kan bevara och återge informationen i oförändrad form.

Med *kreditkostnad* avses i detta kapitel summan av räntor, kostnader och andra avgifter som är kända för kreditgivaren och som konsumenten ska betala med anledning av kreditförhållandet. Som kreditkostnader betraktas också kostnaderna för försäkringar och andra kompletterande tjänster som är knutna till kreditavtalet, om ett avtal om en kompletterande tjänst är en förutsättning för att krediten ska lämnas på de marknadsförda villkoren. Till kreditkostnaderna räknas inte avgifter som konsumenten måste betala till följd av ett eventuellt avtalsbrott, eller notariatsavgifter.

Med *effektiv ränta* avses i detta kapitel den räntesats som erhålls när kreditkostnaderna omräknas till årlig ränta på kreditbeloppet med beaktande av amorteringarna. Bestämmelser om hur den effektiva räntan beräknas och om de antaganden som ska användas vid beräkningen utfärdas genom förordning av justitieministeriet.

Informationsskyldighet

4 §

Allmän informationsskyldighet

Utöver vad som föreskrivs om informationsskyldighet någon annanstans i lag ska kreditgivare samt kreditförmedlare som är ombud för kreditgivare tillhandahålla tydlig och övergripande allmän information om de krediter de erbjuder, på papper eller i elektronisk form. Av informationen ska framgå åtminstone följande:

- 1) kreditgivarens eller kreditförmedlarens namn och besöksadress,
- 2) det ändamål för vilket konsumenten får använda krediten,
- 3) de former av säkerhet som kreditgivaren godkänner och uppgift om huruvida kreditgivaren godkänner egendom utomlands som säkerhet för krediten,
- 4) kreditavtalets löptid,
- 5) typer av tillgänglig kreditränta och en kort beskrivning av deras kännetecken och vad de innebär för konsumenten,
- 6) vilka konsekvenser en kredit i utländsk valuta har för konsumenten och uppgift om de utländska valutor i vilka kredit lämnas,
- 7) ett representativt exempel på kreditbeloppet eller kreditgränsen, konsumentens kostnader för krediten, det sammanlagda beloppet av den kredit och de kreditkostnader som konsumenten ska betala och den effektiva räntan,
- 8) eventuella ytterligare kostnader som inte ingår i kreditkostnaderna och som konsumenten ska betala i samband med ett kreditavtal,
- 9) eventuella kompletterande tjänster som konsumenten måste köpa för att erhålla krediten på de marknadsförda villkoren och uppgift om att de kompletterande tjänsterna kan köpas från en tillhandahållare som inte är kreditgivaren,
- 10) de olika alternativen för återbetalning av krediten, inklusive amorteringarnas antal, belopp och frekvens, samt vid behov uppgift om att det att villkoren i kreditavtalet iaktas inte garanterar att det totala kreditbeloppet enligt kreditavtalet och kreditkostnaderna blir återbetalda,
- 11) eventuella villkor som gäller återbetalning i förtid,

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

12) huruvida egendomsvärdering behövs och, vid behov, uppgift om vem som är ansvarig för att värderingen utförs och huruvida kostnader uppstår för konsumenten,

13) en varning för de följder som en försummelse att fullgöra skyldigheterna enligt kreditavtalet medför.

5 §

Information som ska lämnas i reklam för bostadskrediter

I reklam för bostadskrediter ska den effektiva räntan anges, om räntan för krediten, någon annan sifferuppgift som beskriver kostnaderna för krediten eller någon annan information om villkoren i kreditavtalet framgår av reklamen. I detta fall ska dessutom följande framgå av reklamen:

- 1) kreditgivarens eller den eventuella kreditförmedlarens namn,
- 2) vid behov uppgift om att andelar i en sammanslutning som ger rätt att besitta en bostadslägenhet, en bostadsfastighet eller nyttjanderätten till en fastighet ska lämnas som säkerhet för kreditavtalet,
- 3) krediträntan och övriga kreditkostnader,
- 4) kreditbeloppet eller kreditgränsen,
- 5) kreditavtalets löptid,
- 6) amorteringarnas storlek och antal,
- 7) kreditbeloppet och kreditkostnaderna sammanlagt,
- 8) vid behov en varning om att valutakursfluktuationer kan påverka det belopp som ska betalas av konsumenten.

Den effektiva räntan och den övriga information som avses i 1 mom. ska ges på ett klart, koncist och väl synligt sätt med hjälp av ett representativt exempel. Finansinspektionen ska meddela närmare föreskrifter om kriterierna för hur ett representativt exempel ställs upp. Den effektiva räntan ska anges i reklamen minst lika synligt som de övriga siffror som beskriver kreditkostnaderna.

När en kredit kan lämnas på de villkor som anges i reklamen endast om konsumenten ingår ett avtal om försäkring eller om någon annan kompletterande tjänst och kostnaderna för en sådan kompletterande tjänst inte går att bestämma på förhand, ska detta villkor anges i reklamen tillsammans med den effektiva räntan.

6 §

Information som ska lämnas innan ett bostadskreditavtal ingås

Utöver vad som föreskrivs om informationsskyldighet någon annanstans i lag ska kreditgivaren och kreditförmedlaren utan ogrundat dröjsmål efter det att konsumenten har gett uppgifter om sina förväntningar och behov när det gäller krediten samt om sina ekonomiska förhållanden, och i god tid innan ett bostadskreditavtal ingås, på ESIS-blanketten i varaktig form ge konsumenten information om följande:

- 1) kreditgivaren,
- 2) kreditförmedlaren,
- 3) den typ av kredit som erbjuds, kreditkostnaderna och återbetalningen av krediten,
- 4) konsumentens övriga skyldigheter,

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

- 5) konsumentens lagbestämda rättigheter,
- 6) rådgivningstjänster,
- 7) påföljderna vid avtalsbrott,
- 8) rättsmedel och tillsynsmyndigheter.

Närmare bestämmelser om förhandsinformationen och blanketten utfärdas genom förordning av statsrådet.

7 §

Anbud om bostadskredit per telefon

Utöver vad som föreskrivs om förhandsinformation vid distansförsäljning i 6 a kap. 10 § 1 mom. och 2 mom. 1 och 3—6 punkten ska kreditgivaren och kreditförmedlaren vid telefonförsäljning ge information om den bostadskredit som erbjuds, om räntan och andra kostnader samt om återbetalningen av krediten. Närmare bestämmelser om den information som ska lämnas utfärdas genom förordning av statsrådet.

8 §

Avgiftsfrihet

För i detta kapitel avsedd information får det inte tas ut någon avgift hos konsumenten.

9 §

Informationsskyldighet som gäller konsumentkrediter med en bostad som säkerhet

På reklam för konsumentkrediter med en bostad som säkerhet tillämpas bestämmelserna i 7 kap. 8 § och på informationsskyldighet innan ett kreditavtal ingås bestämmelserna i 7 kap. 9—12 §. Kreditgivare och kreditförmedlare ska vid lämnande av i 7 kap. 9 och 10 § avsedd information till konsumenten samtidigt meddela huruvida de tillhandahåller rådgivningstjänster.

Kreditgivarens skyldighet att handla ansvarsfullt vid lämnande av kredit

10 §

Förfaranden och uppgifter vid bedömningen av konsumenternas kreditvärdighet

Kreditgivaren ska bestämma utifrån vilka uppgifter konsumenternas kreditvärdighet bedöms samt vilka förfaranden som iakttas vid bedömningen.

Kreditgivarna ska när de utarbetar och tillämpar riktlinjer för ersättning till personal som ansvarar för bedömning av konsumenternas kreditvärdighet säkerställa att riktlinjerna förhindrar uppkomsten av intressekonflikter. En särskild förutsättning är att beloppet av ersättningen till personalen inte är beroende av antalet eller andelen godkända kreditansökningar.

Riktlinjerna ska främja en ändamålsenlig och effektiv riskhantering och får inte locka till risktagande som går utöver den risknivå som kreditgivaren godtar. Riktlinjerna ska också följa kre-

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

ditgivarens affärsstrategi, mål, värderingar och långsiktiga intressen. Dessa riktlinjer ska tillämpas på ett sätt och i en omfattning som står i proportion till kreditgivarens storlek, organisation samt till verksamhetens art, omfattning och grad av komplexitet.

11 §

Skyldighet att bedöma en konsuments kreditvärdighet

Innan ett kreditavtal ingås ska kreditgivaren noggrant bedöma en konsuments kreditvärdighet. Bedömningen ska grundas på behövliga, tillräckliga och proportionella uppgifter om konsumentens inkomster och utgifter samt övriga ekonomiska förhållanden. Uppgifternas riktighet ska kontrolleras på behörigt sätt.

Om parterna efter det att kreditavtalet har ingåtts kommer överens om att höja kreditbeloppet eller kreditgränsen, ska kreditgivaren försäkra sig om att informationen om konsumenten är aktuell och, om kreditbeloppet eller kreditgränsen höjs betydligt, bedöma konsumentens kreditvärdighet på nytt innan avtal ingås om höjningen.

Kreditgivaren ska bevara uppgifterna om de åtgärder som har vidtagits för bedömningen av konsumentens kreditvärdighet i fem år från det att krediten i sin helhet har förfallit till betalning. Om oenighet uppstår kring ett kreditavtal, ska uppgifterna om bedömning av kreditvärdigheten dock bevaras till dess parterna har kommit överens om saken eller ärendet har avgjorts.

12 §

Begäran om uppgifter från konsumenterna

Kreditgivaren ska meddela konsumenten vilka uppgifter denne ska lämna kreditgivaren för bedömning av kreditvärdigheten samt inom vilken tid uppgifterna ska lämnas. Konsumenten ska upplysas om att underlåtelse att lämna uppgifterna kan leda till att kredit inte beviljas.

Om konsumenten har lämnat de uppgifter enligt 1 mom. som behövs för bedömningen av kreditvärdigheten till kreditförmedlaren, ska denne lämna uppgifterna till kreditgivaren på behörigt sätt.

13 §

Former av säkerhet och värdering av egendom som godtas som säkerhet

Kreditgivaren ska ange vilka former av säkerhet som denne godtar som säkerhet för ett kreditavtal.

Kreditgivaren ska säkerställa att den som värderar bostadsegendom som ställs som säkerhet för ett kreditavtal är tillräckligt oberoende av kreditgivningsprocessen och att tillförlitliga standardbaserade värderingsmetoder används vid värderingen.

Värderingen ska bevaras i fem år från det att krediten i sin helhet har förfallit till betalning. Om oenighet uppstår kring ett kreditavtal, ska värderingen dock bevaras till dess parterna har kommit överens om saken eller ärendet har avgjorts.

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

Ingående av kreditavtal

14 §

Anbud om kredit

En kreditgivares anbud om kredit ska göras i varaktig form. Anbudet ska innehålla alla villkor som gäller kreditavtalet.

Anbudet ska åtföljas av ESIS-blanketten, om inte konsumenten har fått blanketten redan tidigare eller om anbudet till innehållet avviker från vad som tidigare angetts på blanketten.

15 §

Kreditavtal

Ett kreditavtal ska ingås skriftligen och konsumenten ska få ett exemplar av avtalet. Ett avtal får också ingås på elektronisk väg på ett sådant sätt att konsumenten kan bevara och återge avtalet i oförändrad form.

Ett kreditavtal ska innehålla följande:

- 1) uppgifter om parterna i kreditavtalet,
- 2) uppgifter om de omständigheter som avses i 6 § eller, om det är fråga om konsumentkredit med en bostad som säkerhet, om de omständigheter som avses i 7 kap. 9 §,
- 3) övriga avtalsvillkor,
- 4) uppgifter om de risker som är förenade med krediter i utländsk valuta och vilka möjligheter konsumenten har att begränsa dem,
- 5) uppgifter om villkoren för utövande av ångerrätten,
- 6) uppgifter om uppsägning eller annan avslutning av kreditavtalet,
- 7) uppgifter om rättsmedel och tillsynsmyndighet.

Närmare bestämmelser om de uppgifter som avtalet ska innehålla utfärdas genom förordning av statsrådet.

Sådan ränta och sådana avgifter som inte har överenskommits i det i 1 mom. avsedda avtalet får inte tas ut hos konsumenten med anledning av kreditförhållandet.

16 §

Avslag på ansökan om kredit

Om en ansökan om kredit avslås, ska den konsument som ansökt om kredit underrättas om avslaget utan dröjsmål. Konsumenten ska på begäran underrättas om grunden för avslaget skriftligen, om inte avslaget grundar sig på 26 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism.

I kreditupplysningslagen (527/2007) föreskrivs det dessutom om uppgifter som ska lämnas när ett avslag grundar sig på personkreditupplysningar ur kreditupplysningsregister.

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

Utövande av ångerrätt

17 §

Ångerrätt

En konsument har rätt att frånträda ett kreditavtal genom att meddela detta till kreditgivaren i varaktig form inom 14 dagar räknat från det att avtalet ingicks eller från den senare tidpunkt då konsumenten fick ett skriftligt eller elektroniskt exemplar av kreditavtalet med den information som avses i 15 §.

Om konsumenten frånträder avtalet, får räntan för krediten krävas i ersättning av konsumenten för den tid som han eller hon kunnat förfoga över krediten. Kreditgivaren har också rätt till ersättning av konsumenten för avgifter som kreditgivaren eventuellt har inbetalat till myndigheterna till följd av att kreditavtalet ingåtts och som inte återbetalas vid frånträdelse. Ränta och avgifter får dock inte utkrävas om kreditgivaren inte på förhand har informerat konsumenten om betalningsskyldigheten eller ränte- och avgiftsbeloppet eller, i det fall att räntan inte har kunnat meddelas på förhand, om grunderna för bestämmande av räntan.

Konsumenten ska utan dröjsmål och senast inom 30 dagar från det att meddelandet om utövandet av ångerrätten avsändes, till kreditgivaren återlämna de medel som konsumenten har tagit emot i enlighet med kreditavtalet samt betala ersättning enligt 2 mom. Om konsumenten inte fullgör sin betalningsskyldighet, upphör ångerrätten. Konsumenten får dock låta bli att fullgöra sin betalningsskyldighet tills kreditgivaren har fullgjort sin motsvarande skyldighet.

18 §

Accessoriska avtal som inte är bindande

Ett till kreditavtalet anknutet avtal om accessoriska tjänster som tillhandahålls av kreditgivaren är inte bindande för konsumenten, om han eller hon frånträder kreditavtalet. Konsumenten är inte heller bunden av ett accessoriskt avtal, om en tredje part tillhandahåller tjänsterna på grundval av en överenskommelse eller andra arrangemang mellan kreditgivaren och den tredje parten.

Om konsumenten önskar att det accessoriska avtalet ska fortsätta att gälla trots att kreditavtalet frånträts, ska konsumenten underrätta kreditgivaren om detta inom 30 dagar från det att meddelandet om utövandet av ångerrätten avsändes.

Betalning av kredit före förfallodagen

19 §

Konsumentens rätt att betala en konsumentkredit som har samband med bostadsegendom innan krediten förfaller till betalning

En konsument har rätt att betala en konsumentkredit som har samband med bostadsegendom eller en del av krediten före förfallodagen.

Om konsumenten betalar krediten eller en del av den i förtid, ska från den återstående delen av kreditgivarens fordran avdras den del av kreditkostnaderna som gäller den outnyttjade kreditti-

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

den. Kreditgivaren får emellertid i sin helhet ta ut de i kreditavtalet angivna faktiska kostnaderna för uppläggningskostnaden av krediten.

20 §

Rätt till kompensation när det gäller bostadskrediter

Kreditgivaren har rätt till kompensation från konsumenten när konsumenten betalar en bostadskredit eller en del av en bostadskredit i förtid, om krediten är större än 20 000 euro och räntan på krediten inte har bundits till referensränta (*fast ränta*) eller den period för vilken referensräntan bestäms är minst tre år. Om kreditgivaren utnyttjar sin rätt till kompensation, ska denne utan dröjsmål efter att ha mottagit en begäran om återbetalning, i varaktig form sända konsumenten en kalkyl med uppgift om beloppet av den kompensation som krävs och de grunder och antaganden som använts vid beräkningen.

Som kompensation får kreditgivaren kräva ut högst ett belopp som motsvarar den förlust som uppkommer till följd av en sänkt räntenivå under den återstående kreditperioden med fast ränta eller under den period för vilken referensränta har bestämts. Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om förlustberäkningen.

21 §

Rätt till kompensation vid konsumentkrediter med en bostad som säkerhet

Kreditgivaren får kräva ut kompensation vid förtida betalning av en konsumentkredit med en bostad som säkerhet eller en del av krediten, om räntan på krediten är en fast ränta. Om kreditgivaren utnyttjar sin rätt till kompensation, ska denne utan dröjsmål efter att ha mottagit en begäran om återbetalning, sända konsumenten en kalkyl i varaktig form med uppgift om beloppet av den kompensation som krävs och de grunder som använts vid beräkningen.

Beloppet av kompensationen får inte överstiga en procent av det återbetalda kreditbeloppet eller, om det vid tiden för den förtida betalningen återstår mindre än ett år tills kreditavtalet löper ut, en halv procent av det återbetalda kreditbeloppet. Som kompensation får dock högst krävas ut ränta för tiden mellan den förtida återbetalningen och den tidpunkt då kreditavtalet upphör att gälla.

Kreditgivaren har dock inte rätt till kompensation, om

- 1) det av krediten har betalats högst 10 000 euro i förtid under det senaste året,
- 2) återbetalningen sker med stöd av en låneskyddsförsäkring, eller
- 3) den kredit som återbetalas grundar sig på ett kreditavtal som är knutet till ett brukskonto.

Krediter i utländsk valuta

22 §

Begränsning av valutakursriskerna

En kreditgivare ska i god tid innan ett kreditavtal som gäller kredit i utländsk valuta ingås varna konsumenten för de risker som är förenade med krediten och informera konsumenten om den.

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

nes rätt enligt 2 mom. att få kreditavtalet konverterat till euro och om tillgängliga försäkringar eller andra arrangemang genom vilka konsumenten kan begränsa den risk som förorsakas av valutakursfluktuationer.

Om en kredit i utländsk valuta erbjuds i någon annan valuta än euro, har konsumenten rätt att när som helst få sitt kreditavtal konverterat till euro. Konverteringen ska ske enligt den officiella valutakursen den dag som utgör den tredje bankdagen från det att konsumentens meddelande om konvertering har anlänt till kreditgivaren.

23 §

Informationsskyldigheten under löptiden av ett avtal om kredit i utländsk valuta

Om det återstående kreditbeloppet eller amorteringarnas storlek avviker med mer än 20 procent från vad det skulle vara om man tillämpade den valutakurs som gällde vid ingåendet av kreditavtalet, ska kreditgivaren utan dröjsmål och därefter så länge avvikelsen är större än 20 procent regelbundet underrätta en konsument som har en kredit i utländsk valuta om detta. Meddelandet ska ges i varaktig form och innehålla uppgift om att konsumenten eventuellt har rätt att få kreditavtalet konverterat till en annan valuta, om villkoren för en konvertering samt om de övriga arrangemang som avses i 22 § 1 mom.

Vissa skyldigheter för kreditförmedlare

24 §

Informationsskyldigheten innan kredit förmedlas

En kreditförmedlare ska i god tid innan konsumentkrediter som har samband med bostadsegenhet förmedlas lämna konsumenten åtminstone följande uppgifter i varaktig form:

- 1) förmedlarens namn och besöksadress,
- 2) det register förmedlaren är införd i och registernummer eller någon annan motsvarande beteckning i registret i fråga samt hur en sådan registrering kan kontrolleras,
- 3) huruvida förmedlaren är ombud för en eller flera kreditgivare och, i så fall, namnet på de kreditgivare för vars räkning förmedlaren agerar,
- 4) vad förmedlingstjänsten innehåller, om förmedlaren inte är ombud för en kreditgivare,
- 5) huruvida kreditförmedlaren tillhandahåller rådgivningstjänster,
- 6) det sammanlagda beloppet av avgifter som tas ut hos konsumenten för kreditförmedlingen eller, om ett exakt belopp inte kan anges, grunderna för bestämmande av avgifterna,
- 7) förfaranden genom vilka konsumenten eller någon annan kan anföra klagomål mot förmedlarens verksamhet eller föra ärendet till ett tvistlösningsorgan utanför domstol för behandling,
- 8) förekomsten av och beloppet av provision eller andra incitament som kreditgivaren eller tredje parter betalar till förmedlaren i samband med kreditavtalet eller, om ett exakt belopp inte är känt, uppgift om att beloppet anges senare i ESIS-blanketten.

Om beloppen av de i 1 mom. 8 punkten avsedda provisionerna eller incitamenten varierar beroende på vilken kreditgivare konsumenten ingår ett kreditavtal med, ska kreditförmedlaren underrätta konsumenten om detta och om möjligheten att på begäran få ytterligare information om

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

hur beloppen av de provisioner eller incitament som betalas förmedlaren varierar i fråga om de olika kreditavtal som erbjudits konsumenten.

Om en kreditförmedlare tar ut en avgift för kreditförmedling hos konsumenten och dessutom får provision eller något annat incitament av kreditgivaren eller en tredje part, ska förmedlaren när denne lämnar de uppgifter som avses i 1 mom. meddela konsumenten huruvida provisionen eller incitamentet beaktas när avgiften bestäms.

25 §

Oberoende kreditförmedlare

En kreditförmedlare får uppge sig vara oberoende kreditförmedlare endast om kreditförmedlaren förmedlar ett tillräckligt stort antal kreditavtal som bjuds ut på marknaden och inte tar emot ersättning för kreditförmedlingen av någon annan än konsumenten.

26 §

Avgift som konsumenten ska betala för kreditförmedlingen

En kreditförmedlare har rätt att ta ut en avgift för kreditförmedling hos konsumenten endast om konsumenten har informerats om avgiften på det sätt som föreskrivs i 24 § 1 mom. 6 punkten och överenskommelse om avgiften har träffats med konsumenten i varaktig form.

Kreditförmedlaren ska för beräkningen av den effektiva räntan meddela kreditgivaren beloppet av den avgift som tas ut hos konsumenten.

27 §

Beaktande av konsumentens förhållanden

Kreditförmedlingen och tillhandahållandet av eventuella kompletterande tjänster ska grunda sig på uppgifter om konsumentens ekonomiska situation, på behov och förväntningar som konsumenten uppgett sig ha i fråga om krediten samt på relevanta antaganden om konsumentens risker under kreditavtalets giltighetstid.

Rådgivningstjänster

28 §

Förhandsinformation till konsumenten

Den som tillhandahåller rådgivningstjänster ska i god tid innan rådgivningstjänster börjar utföras eller innan ett avtal om rådgivningstjänster ingås ge konsumenten information om de kreditgivare vars krediter har utvärderats i den rekommendation som ges samt om det sammanlagda beloppet av avgifter som konsumenten ska betala för rådgivningstjänsterna eller, om ett exakt belopp inte kan anges, grunderna för bestämmande av avgifterna. Informationen ska ges konsumenten i varaktig form.

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

29 §

Rätt att ta ut avgift för rådgivningstjänster

Den som tillhandahåller rådgivningstjänster har rätt att ta ut en avgift hos konsumenten för sina rådgivningstjänster och det rekommenderade kreditavtalet endast om konsumenten har informerats om avgiften på det sätt som föreskrivs i 28 § och överenskommelse om avgiften har träffats med konsumenten i varaktig form.

Den som tillhandahåller rådgivningstjänster får inte ta emot ersättning av någon annan än konsumenten för sina rådgivningstjänster eller det rekommenderade kreditavtalet.

30 §

Utförande av rådgivningstjänster

Rådgivningstjänsterna ska grunda sig på uppgifter om konsumentens ekonomiska situation, på behov och förväntningar som konsumenten uppgett sig ha i fråga om krediten samt på relevanta antaganden om konsumentens risker under kreditavtalets giltighetstid.

Tillhandahållaren av rådgivningstjänster ska utvärdera ett tillräckligt stort antal kreditavtal på marknaden och utgående från utvärderingen rekommendera ett eller flera kreditavtal som lämpar sig för konsumentens behov och förväntningar samt ekonomiska situation. Konsumenten ska få ett exemplar av rekommendationen i varaktig form.

Tillhandahållaren av rådgivningstjänster ska bevara rekommendationen i fem år från det att den lämnades. Om oenighet uppstår kring en rådgivningstjänst, ska rekommendationen dock bevaras till dess parterna har kommit överens om saken eller ärendet har avgjorts.

Övriga bestämmelser om konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom

31 §

Tillämpning av bestämmelserna om konsumentkrediter

På konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom tillämpas dessutom 7 kap. 1 § 3 och 4 mom. och 13, 13 a, 15, 16, 16 a, 17 a, 18, 19 och 23 §, 24 § 1, 2 och 4 mom. samt 25, 26 och 30—35 §. På konsumentkrediter med en bostad som säkerhet tillämpas dessutom 39 och 40 § i det kapitlet.

Trots bestämmelserna i 7 kap. 24 § 1 och 2 mom. kan man dock i ett avtal om bostadskredit komma överens om att den ränta som konsumenten ska betala på krediten inte ändras, om referensräntans värde är mindre än noll.

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

Tillsyn

32 §

Påföljder

Kreditgivare och kreditförmedlare som bryter mot bestämmelserna i detta kapitel kan, om det behövs med hänsyn till konsumentskyddet, förbjudas att fortsätta eller upprepa sådant förfarande eller därmed jämförbart förfarande. Bestämmelser om meddelande av förbud och förenande av förbud med vite finns i 2 och 3 kap. Om en i lagen om förmedlare av konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom (/) avsedd utländsk kreditförmedlare bryter mot bestämmelserna, ska förbudet meddelas med iakttagande av bestämmelserna i artikel 34.2 och 34.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010 (*direktivet om bostadskrediter*).

Bestämmelser om Finansinspektionens rätt att påföra påföljder finns i lagen om Finansinspektionen och i lagen om förmedlare av konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom.

33 §

Tillsynsmyndigheter

Tillsynen över att bestämmelserna i detta kapitel följs utövas av konsumentombudsmannen, av Konkurrens- och konsumentverket och av regionförvaltningsverken såsom förvaltningsmyndigheter underställda Konkurrens- och konsumentverket, samt av Finansinspektionen när kreditgivaren eller kreditförmedlaren är en aktör som avses i 4 § 2—5 mom. i lagen om Finansinspektionen eller en i 5 § 28 punkten i den lagen avsedd annan aktör.

Tillsynsmyndigheterna ska samarbeta på lämpligt sätt. När efterlevnaden av 7 kap. 15 § övervakas med stöd av 31 § i detta kapitel ger Kommunikationsverket på begäran tillsynsmyndigheten ett utlåtande om huruvida den metod för elektronisk identitetskontroll som kreditgivaren använder uppfyller kraven i 8 § i lagen om stark autentisering och betrodda elektroniska tjänster.

Tillsynsmyndigheterna ska bedriva ändamålsenligt samarbete med de utländska EES-tillsynsmyndigheterna i ärenden som gäller konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom på de sätt som anges i artiklarna 36 och 37 i direktivet om bostadskrediter. Finansinspektionen är sådan kontaktpunkt som avses i artikel 36 i det direktivet.

Kreditgivare och kreditförmedlare är skyldiga att till tillsynsmyndigheterna överlämna för tillsynen behövliga handlingar om konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På avtal som har ingåtts före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Lag

om förmedlare av konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag gäller förmedling av konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom och som omfattas av tillämpningsområdet för 7 a kap. i konsumentskyddslagen (38/1978) samt tillhandahållande av rådgivningstjänster med avseende på sådana krediter.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *förmedling av konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom* att mot ersättning presentera eller erbjuda kreditavtal som har samband med bostadsegendom till konsumenter och på annat sätt bistå konsumenter vid ingående av sådana kreditavtal så att kreditgivaren själv inte är aktör samt att ingå sådana kreditavtal med konsumenter för kreditgivarens räkning,

2) *rådgivningstjänster* att tillhandahålla personligt anpassade rekommendationer till en konsument avseende ett kreditavtal enligt 1 punkten,

3) *personal* var och en som är anställd hos en kreditförmedlare eller på annat sätt agerar för dennes räkning och som deltar i förmedling av konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom och var och en som direkt leder och övervakar de förstnämnda,

4) *direktivet om bostadskrediter* Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010,

5) *finländska kreditförmedlare* näringsidkare som är registrerade som förmedlare av krediter som har samband med bostadsegendom i enlighet med denna lag,

6) *utländska kreditförmedlare* fysiska personer eller juridiska personer vars hemstat finns i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*EES-stat*) än Finland och som av en behörig myndighet i hemstaten i enlighet med artikel 29 i direktivet om bostadskrediter har beviljats rätt att förmedla konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom,

7) *kreditförmedlare* finländska och utländska kreditförmedlare,

8) *ombud för kreditgivare* kreditförmedlare som förmedlar konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom för kreditgivarens räkning och på kreditgivarens ansvar.

Med *hemstat* avses den EES-stat där kreditförmedlarens huvudkontor är beläget, om kreditförmedlaren är en fysisk person. Om kreditförmedlaren är en juridisk person, avses med hemstat den EES-stat där kreditförmedlaren har sitt säte eller, om kreditförmedlaren enligt den lag som är tillämplig inte har något säte, den EES-stat där kreditförmedlarens huvudkontor är beläget.

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

3 §

Rätt att förmedla konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom

En näringsidkare får förmedla konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom endast om näringsidkaren är registrerad som förmedlare av sådana krediter i enlighet med denna lag.

Bestämmelserna om registreringsskyldighet i 5—9 § tillämpas inte på

- 1) kreditinstitut och utländska EES-kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen (610/2014),
- 2) utländska kreditförmedlare,
- 3) näringsidkare som förmedlar konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom sporadiskt i samband med annan yrkesverksamhet som förutsätter tillstånd, registrering eller godkännande på förhand.

Kraven på kunskap och kompetens i 6 § 1 mom. 4 punkten i denna lag gäller dock också personalen i en utländsk kreditförmedlares filial i Finland samt personalen hos en näringsidkare som avses i 2 mom. 3 punkten i denna paragraf. Till den del de krav som avses i punkt 1 led b, c, e och f i bilaga III till direktivet om bostadskrediter genomförs genom dessa krav på kunskap och kompetens gäller de också sådan personal hos en utländsk kreditförmedlare som i Finland inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster förmedlar konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom.

4 §

Rätt att tillhandahålla rådgivningstjänster

Rådgivningstjänster med avseende på konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom får tillhandahållas endast av kreditförmedlare. Rätt att tillhandahålla rådgivningstjänster har dock inte den som är ombud för en kreditgivare eller den som på det sätt som avses i 1 kap. 6 § i bokföringslagen (1336/1997) hör till samma koncern som kreditgivaren, inte heller en kreditförmedlare som är ägarintresseföretag eller intresseföretag enligt 1 kap. 7 eller 8 § i bokföringslagen i förhållande till kreditgivaren. Med motsvarande begränsningar har också en näringsidkare enligt 3 § 2 mom. 3 punkten i denna lag rätt att tillhandahålla rådgivningstjänster.

5 §

Förmedlarregister och registeranmälan

Finansinspektionen för ett register över finländska kreditförmedlare.

Den som har för avsikt att förmedla konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom ska för anteckning i registret göra en anmälan till Finansinspektionen. I registeranmälan ska ingå

- 1) de uppgifter som avses i 9 § 1 mom. 1, 2, 7 och 8 punkten,
- 2) vid behov en utredning över de omständigheter som nämns i 6 § 1 mom. 1 punkten,
- 3) en utredning över de personer som avses i 7 § 2 mom. och vars tillförlitlighet ska bedömas, om anmälaren är en juridisk person,

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

4) en utredning över den utbildning och arbetserfarenhet som anmälaren och dennes anställda har och, om anmälaren är en juridisk person, samma utredning över dem som hör till den högsta ledningen enligt 6 § 2 mom.,

5) en utredning över att anmälaren har en ansvarsförsäkring eller annan säkerhet enligt 8 §.

Anmälaren ska på begäran av Finansinspektionen lämna också andra uppgifter som behövs för att bedöma om förutsättningarna för registrering uppfylls.

6 §

Förutsättningar för registrering

Finansinspektionen ska registrera den som gör en registeranmälan som förmedlare av konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom, om

1) anmälares hemstat är Finland och, om anmälaren är en fysisk person eller en juridisk person som enligt tillämplig lag inte har något säte, huvudsakligen är verksam i Finland och, om anmälaren är en juridisk person som har sitt säte i Finland, också har sitt huvudkontor i Finland,

2) anmälaren inte har försatts i konkurs och, om anmälaren är en fysisk person, har uppnått myndighetsålder och inte har fått sin handlingsbehörighet begränsad,

3) anmälaren är tillförlitlig,

4) anmälaren och dennes personal samt, om anmälan är en juridisk person, de som hör till dess högsta ledning har tillräcklig kunskap och kompetens i fråga om kreditverksamhet med beaktande av de krav som anges i bilaga III till direktivet om bostadskrediter,

5) anmälaren har en ansvarsförsäkring eller annan säkerhet enligt 8 §.

De som anses höra till den högsta ledningen enligt 1 mom. 4 punkten är verkställande direktören och dennes ställföreträdare, medlemmar och ersättare i styrelsen och i jämförbara organ samt ansvariga bolagsmän. Närmare bestämmelser om den kännedom om kreditverksamhet som fordras av anmälaren, den högsta ledningen och personalen utfärdas genom förordning av statsrådet.

Finansinspektionen får vägra registrering, om det med beaktande av omständigheterna är uppenbart att den som gjort anmälan har för avsikt att förmedla konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom såsom ombud för någon annan.

7 §

Tillförlitlighet

Den som gör anmälan anses inte tillförlitlig i den mening som avses i 6 § 1 mom. 3 punkten om han eller hon genom en lagakraftvunnen dom har dömts till fängelsestraff under de fem senaste åren före en bedömning eller till bötesstraff under de tre senaste åren före bedömningen för ett brott som kan anses visa att personen i fråga är uppenbart olämplig för att förmedla konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom eller för att äga en sammanslutning som bedriver sådan verksamhet eller för att vara styrelsemedlem eller ersättare, verkställande direktör eller ställföreträdande verkställande direktör eller på annat sätt medlem av högsta ledningen i en sådan sammanslutning, eller om han eller hon annars genom sin tidigare verksamhet har visat sig uppenbart olämplig för en sådan uppgift.

Om anmälaren är en juridisk person, gäller tillförlitlighetskravet verkställande direktören och dennes ställföreträdare, medlemmar och ersättare i styrelsen, förvaltningsrådet och jämförbara

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

organ, ansvariga bolagsmän, andra som hör till den högsta ledningen och den som direkt eller indirekt innehar minst en tiondel av aktierna i ett aktiebolag eller den rösträtt som aktierna medför eller motsvarande ägande- eller bestämmanderätt, om det är fråga om en annan sammanslutning än ett aktiebolag.

8 §

Ansvarsförsäkring eller annan säkerhet

Den som gör anmälan ska ha en giltig ansvarsförsäkring, bankgaranti eller någon annan av Finansinspektionen godkänd motsvarande säkerhet för ersättande av skador som förorsakas av förmedling av konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom och rådgivningstjänster med avseende på sådana krediter. Försäkringen eller någon annan säkerhet ska minst uppgå till det belopp som förutsatts i de standarder för tillsyn som antagits med stöd av artikel 29.2 a i direktivet om bostadskrediter och ska vara giltig på de staters territorium inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet där anmälaren tillhandahåller förmedling av konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom eller rådgivningstjänster med avseende på sådana krediter. Försäkringsgivaren eller den som ställt någon annan säkerhet ska ha hemort i en EES-stat, om inte Finansinspektionen på ansökan beviljar undantag från detta.

Försäkringen ska dessutom uppfylla följande villkor:

- 1) om försäkringen inbegriper självrisk, ska försäkringsgivaren betala försäkringsersättningen till den skadelidande utan avdrag för självrisken,
- 2) av försäkringen ska det ersättas en skada som har uppstått till följd av en gärning eller försummelse som inträffat under försäkringsperioden och beträffande vilken ersättningsanspråk har framställts skriftligen hos anmälaren eller försäkringsgivaren under försäkringens giltighetstid eller inom tre år från det att försäkringen upphörde.

9 §

Uppgifter som ska föras in i registret och anmälan om ändringar

I registret antecknas

- 1) en enskild näringsidkares fullständiga namn och personbeteckning eller, om sådan saknas, födelsetid samt firma, eventuell bifirma, företags- och organisationsnummer eller annan motsvarande beteckning, huvudkontor och besöksadress till de verksamhetsställen där det förmedlas konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom eller tillhandahålls rådgivningstjänster med avseende på sådana krediter,
- 2) en juridisk persons firma, eventuell bifirma, företags- och organisationsnummer eller annan motsvarande beteckning, huvudkontor och besöksadress till de verksamhetsställen där det förmedlas konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom eller tillhandahålls rådgivningstjänster med avseende på sådana krediter,
- 3) fullständigt namn och personbeteckning eller, om sådana saknas, födelsetid för de personer vars tillförlitlighet har kontrollerats i samband med handläggningen av registeranmälan,
- 4) fullständigt namn och personbeteckning eller, om sådana saknas, födelsetid för de personer som hör till den högsta ledningen och vars kännedom om kreditverksamhet har kontrollerats i samband med handläggningen av registeranmälan,

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

5) den som beviljat en i 8 § avsedd ansvarsförsäkring och försäkringsbeloppet eller, om någon annan säkerhet har ställts, vilket slag av säkerhet som ställts, av vem och till vilket belopp,

6) datum för registreringen,

7) uppgift om att anmälaren är ombud för en eller flera kreditgivare och uppgift om dessa kreditgivare,

8) uppgift om att anmälaren tillhandahåller rådgivningstjänster med avseende på konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom,

9) de EES-stater där anmälaren förmedlar konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom eller tillhandahåller rådgivningstjänster med avseende på sådana krediter,

10) till anmälaren meddelade offentliga varningar och sådana förbud som förenats med vite,

11) skälet till strykning ur registret och när denna har skett.

I registret antecknas också uppgifter om dem som har meddelats ett förbud enligt 19 § 1 mom. att förmedla konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom utan registrering eller tillhandahålla rådgivningstjänster med avseende på sådana krediter i strid med 4 §. Dessa uppgifter och uppgifter om påföljderna enligt 1 mom. 10 punkten ska avföras ur registret fem år efter utgången av det år då förbudet eller någon annan påföljd påfördes.

En finländsk kreditförmedlare ska utan dröjsmål anmäla ändringar i de uppgifter som införts i registret till Finansinspektionen. Förmedlaren ska dessutom meddela Finansinspektionen att han eller hon under de föregående sex månaderna inte har förmedlat konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom eller tillhandahållit rådgivningstjänster med avseende på sådana krediter eller har upphört med sin verksamhet.

10 §

Uppgifters tillgänglighet

Trots bestämmelserna i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) får personuppgifter lämnas ut ur registret i form av utskrifter, göras allmänt tillgängliga i ett elektroniskt datanät eller lämnas ut på något annat sätt i elektronisk form. Personbeteckningar får dock lämnas ut med stöd av denna lag endast om uppgiften lämnas i form av en utskrift eller i teknisk lagringsform och mottagaren med stöd av 13 § i personuppgiftslagen (523/1999) eller med stöd av någon annan lag har rätt att behandla personbeteckningar.

Följande i registret införda uppgifter ska Finansinspektionen dock hålla allmänt tillgängliga i ett elektroniskt datanät:

1) en enskild näringsidkares namn samt firma, eventuell bifirma, företags- och organisationsnummer eller annan motsvarande beteckning, huvudkontor och besöksadress till de verksamhetsställen där det förmedlas konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom eller tillhandahålls rådgivningstjänster med avseende på sådana krediter,

2) en juridisk persons firma, eventuell bifirma, företags- och organisationsnummer eller annan motsvarande beteckning, huvudkontor och besöksadress till de verksamhetsställen där det förmedlas konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom eller tillhandahålls rådgivningstjänster med avseende på sådana krediter,

3) namn på verkställande direktören och dennes ställföreträdare, medlemmar och ersättare i styrelsen och i jämförbara organ samt ansvariga bolagsmän,

4) datum för registreringen,

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

5) uppgift om att anmälaren är ombud för en eller flera kreditgivare och uppgift om dessa kreditgivare,

6) de EES-stater där anmälaren förmedlar konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom eller tillhandahåller rådgivningstjänster med avseende på sådana krediter,

7) till anmälaren meddelade offentliga varningar och sådana förbud som förenats med vite.

11 §

Ledningens skyldigheter

Kreditförmedlaren eller, om förmedlaren är en juridisk person, dess högsta ledning enligt 6 § 2 mom. ska se till att god kreditgivningssed iakttas i verksamheten och att verksamheten också i övrigt bedrivs i enlighet med lag.

12 §

Kundmedel

En kreditförmedlare får inte ta emot, inneha eller förmedla medel som tillhör en kund (*kundmedel*).

13 §

Bevaring av handlingar och uppgifter som gäller kreditförmedling eller rådgivningstjänster

Om inte bestämmelser om en längre bevaringstid finns någon annanstans i lag, ska en kreditförmedlare bevara handlingar och uppgifter som gäller kreditförmedling och rådgivningstjänster i fem år från det kundförhållandet upphörde. Om oenighet uppstår kring en tjänst, ska handlingarna och uppgifterna dock bevaras till dess parterna har kommit överens om saken eller ärendet har avgjorts.

14 §

Tystnadsplikt

Den som vid förmedling av konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom eller vid tillhandahållande av rådgivningstjänster med avseende på sådana krediter har fått veta något om en kunds eller någon annans ekonomiska ställning eller något som berör personliga förhållanden eller en affärs- eller yrkeshemlighet får inte röja detta för utomstående, om inte den till vars förmån tystnadsplikten gäller ger sitt samtycke till att uppgifterna röjs eller om inte något annat föreskrivs i lag.

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

15 §

Etablering av filial och tillhandahållande av tjänster i utlandet

En finländsk kreditförmedlare som har för avsikt att inleda förmedling av konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom eller tillhandahållande av rådgivningstjänster med avseende på sådana krediter i en eller flera andra EES-stater, ska i god tid innan verksamheten inleds meddela Finansinspektionen vilka slags tjänster förmedlaren avser att tillhandahålla, i vilken stat eller i vilka stater de tillhandahålls samt om det sker genom etablering av filial. Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om sättet att lämna uppgifter och vilka uppgifter som meddelandet ska innehålla.

Finansinspektionen ska inom en månad efter att meddelandet tagits emot sända ovannämnda uppgifter till de behöriga myndigheterna i de mottagande staterna. Dessa myndigheter ska också informeras om vilka kreditgivare förmedlaren är ombud för samt att kreditgivaren svarar för ombudets verksamhet. Finansinspektionen ska utan dröjsmål meddela förmedlaren att uppgifterna har sänts till de mottagande staternas myndigheter.

Förmedlaren har rätt att inleda tillhandahållande av tjänster i en annan EES-stat en månad efter det att förmedlaren i enlighet med 2 mom. har fått ett meddelande från Finansinspektionen.

16 §

Verksamhet som en utländsk kreditförmedlare inleder i Finland

En utländsk kreditförmedlare som av en behörig myndighet i hemstaten har beviljats rätt att förmedla konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom i enlighet med artikel 29 i direktivet om bostadskrediter får inleda förmedling av sådana konsumentkrediter i Finland en månad efter det att förmedlaren av den behöriga myndigheten i sin hemstat har fått ett meddelande om att Finansinspektionen har underrättats om att verksamhet kommer att inledas i Finland. En utländsk kreditförmedlare får på motsvarande villkor inleda tillhandahållande också av rådgivningstjänster med avseende på konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom i Finland, dock med beaktande av de begränsningar för tillhandahållande av rådgivningstjänster som anges i 4 §.

Om en utländsk kreditförmedlare etablerar filial i Finland, ska Finansinspektionen innan verksamheten i filialen inleds eller inom två månader från det att ett meddelande enligt 1 mom. från den behöriga myndigheten i förmedlarens hemstat mottagits meddela förmedlaren på vilka villkor verksamhet i Finland ska bedrivas i sådana ärenden för vilka harmoniserade bestämmelser saknas.

Finansinspektionen ska anteckna följande uppgifter om utländska kreditförmedlare med verksamhet i Finland i registret:

- 1) kreditförmedlarens namn och registernummer eller annan motsvarande beteckning och, om kreditförmedlaren är en fysisk person, födelsetiden,
- 2) adressen till kreditförmedlarens huvudkontor och eventuell annan kontaktinformation som lämnats till Finansinspektionen samt, om det är fråga om en filial, motsvarande uppgifter om den,
- 3) om det är fråga om en filial, namnet på de personer som ansvarar för dess ledning,
- 4) namnet på den behöriga myndigheten i kreditförmedlarens hemstat samt webbadressen till det kreditförmedlarregister i vilket kreditförmedlaren har införts,

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

5) de tjänster som kreditförmedlaren avser att tillhandahålla i Finland i den omfattning som de framgår av det meddelande som den behöriga myndigheten i hemstaten sänder till Finansinspektionen,

6) vid behov namn och registernummer eller annan beteckning för en eller flera sådana kreditgivare som kreditförmedlaren är anknuten till eller för vars räkning kreditförmedlaren uteslutande agerar samt anteckning om att dessa kreditgivare har bekräftat att de tar fullt och villkorslöst ansvar för kreditförmedlarens verksamhet,

7) datum då den behöriga myndigheten i hemstaten enligt egen uppgift har lämnat ett meddelande enligt 1 mom. till kreditförmedlaren.

17 §

Tillsyn

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag utövas av Finansinspektionen.

18 §

Rätt att få uppgifter ur bötes- och straffregistret

Finansinspektionen har rätt att ur det bötesregister som avses i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) få de uppgifter som behövs för att utreda tillförlitligheten i fråga om en person som avses i 7 § i denna lag. Bestämmelser om rätten att få uppgifter ur straffregistret finns i straffregisterlagen (770/1993).

19 §

Kreditförmedling utan registrering och tillhandahållande av rådgivningstjänster i strid med lag

Finansinspektionen ska förbjuda förmedling av konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom eller tillhandahållande av rådgivningstjänster med avseende på sådana krediter om verksamheten bedrivs i strid med denna lag utan registrering eller innan den tid som avses i 15 § 3 mom. eller 16 § 1 mom. har löpt ut. Likaså ska Finansinspektionen förbjuda tillhandahållandet av rådgivningstjänster med avseende på konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom, om det sker i strid med 4 §. Om det finns särskilda skäl, får förbudet också meddelas så att det gäller en anställd hos den som bedriver sådan verksamhet eller någon annan som agerar för dennes räkning.

Förbudet ska förenas med vite, om det inte av särskilda skäl är onödigt. Bestämmelser om Finansinspektionens rätt att meddela offentlig varning finns i lagen om Finansinspektionen (878/2008).

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

20 §

Avregistrering

Finansinspektionen ska utan ogrundat dröjsmål avföra en finländsk kreditförmedlare ur registret, om

1) förmedlaren under de föregående sex månaderna inte har förmedlat konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom eller tillhandahållit rådgivningstjänster med avseende på sådana krediter eller om förmedlaren har upphört med sin verksamhet,

2) förmedlaren har godkänts i registret på basis av felaktiga eller vilseledande uppgifter som förmedlaren lämnat,

3) förutsättningarna för registrering i 6 § 1 mom. 1—3 punkten inte längre uppfylls,

4) förmedlaren förmedlar konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom som ombud för någon annan,

5) förutsättningen för registrering i 6 § 1 mom. 4 punkten inte längre uppfylls och förmedlaren inte inom den tid som angivits i Finansinspektionens uppmaning har anmält nya personer som uppfyller kraven på kännedom om kreditverksamhet,

6) förutsättningen för registrering i 6 § 1 mom. 5 punkten inte längre uppfylls och förmedlaren inte inom den tid som angivits i Finansinspektionens uppmaning har ordnat en ansvarsförsäkring eller någon annan säkerhet som uppfyller förutsättningarna i 8 §,

7) det i förmedlarens eller dess högsta lednings verksamhet förekommer allvarliga eller upprepade försummelser och förmedlaren redan tidigare har meddelats ett verksamhetsförbud enligt 21 § 1 mom.

I samband med avregistreringen får Finansinspektionen i syfte att tillvarata kundernas intressen meddela föreskrifter om vilka åtgärder förmedlaren ska vidta för att avsluta verksamheten.

Om Finansinspektionen avregistrerar en förmedlare av konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom, ska Finansinspektionen anmäla avregistreringen inom 14 dagar till de behöriga myndigheterna i de andra EES-stater där förmedlaren i enlighet med 15 § 1 mom. har uppgett sig ha verksamhet.

21 §

Andra påföljder för finländska kreditförmedlare

Om en finländsk kreditförmedlare i väsentlig grad försummar en skyldighet enligt 9 § 3 mom., 11—13 § eller 15 § 1 mom. och försummelsen inte har rättats till inom en av Finansinspektionen angiven skälig tid, får Finansinspektionen förbjuda förmedlaren att fortsätta verksamheten tills försummelsen har rättats till.

Finansinspektionen får förena förbudet med vite.

Bestämmelser om Finansinspektionens rätt att meddela offentlig varning finns i lagen om Finansinspektionen.

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

22 §

Påföljder för en utländsk kreditförmedlares filial

Om Finansinspektionen konstaterar att en utländsk kreditförmedlares filial i Finland inte iakttar bestämmelserna i 6 § 1 mom. 4 punkten eller 11—13 §, ska Finansinspektionen kräva att förmedlaren upphör med det förfarande som strider mot bestämmelserna.

Om en utländsk kreditförmedlares filial i Finland inte vidtar de åtgärder som krävs, får Finansinspektionen påföra administrativa påföljder enligt 21 § 1 mom. eller enligt lagen om Finansinspektionen för att säkerställa att förmedlaren upphör med det förfarande som strider mot bestämmelserna. De behöriga myndigheterna i förmedlarens hemstat och Europeiska kommissionen ska i enlighet med artikel 34.2 i direktivet om bostadskrediter underrättas om de administrativa påföljder som det fattats beslut om.

Om Finansinspektionen har grundad anledning att misstänka att en utländsk kreditförmedlares filial i Finland inte iakttar bestämmelserna för genomförande av de andra artiklar i direktivet om bostadskrediter än dem som nämns i andra stycket i artikel 34.2, ska Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i förmedlarens hemstat om detta.

Om den behöriga myndigheten i förmedlarens hemstat inte vidtar behövliga åtgärder inom en månad från det att den fick meddelandet eller om förmedlaren trots de åtgärder som vidtagits fortsätter att handla på ett sätt som klart strider mot finländska konsumenters intressen eller hindrar marknaden att fungera på ett ändamålsenligt sätt i Finland, får Finansinspektionen, efter att först ha underrättat den behöriga myndigheten i hemstaten om saken, påföra de administrativa påföljder som avses i 2 mom. Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska utan ogrundat dröjsmål underrättas om de administrativa påföljderna. Finansinspektionen får också föra ärendet till banktillsynsmyndigheten för behandling i enlighet med artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG.

23 §

Påföljder för andra utländska kreditförmedlare

Om Finansinspektionen har grundad anledning att misstänka att en utländsk kreditförmedlare som är verksam i Finland utan att ha filial inte följer bestämmelserna för genomförande av bestämmelserna i direktivet om bostadskrediter, ska Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i förmedlarens hemstat om detta.

Om den behöriga myndigheten i den utländska kreditförmedlarens hemstat inte vidtar behövliga åtgärder inom en månad från det att den fick dessa uppgifter eller om förmedlaren trots de åtgärder som den behöriga myndigheten i hemstaten vidtagit fortsätter att handla på ett sätt som klart strider mot finländska konsumenters intressen eller hindrar marknaden att fungera på ett ändamålsenligt sätt i Finland, får Finansinspektionen, efter att först ha underrättat den behöriga myndigheten i förmedlarens hemstat om saken, påföra de administrativa påföljder som avses i 22 § 2 mom. Europeiska kommissionen och Europeiska bankmyndigheten ska utan ogrundat dröjsmål underrättas om de administrativa påföljderna. Finansinspektionen får också föra ärendet till banktillsynsmyndigheten för behandling i enlighet med artikel 19 i Europaparlamentets

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG.

24 §

Tillsynsbefogenheter

Utöver vad som i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om Finansinspektionens tillsynsbefogenheter, har Finansinspektionen i enlighet med bestämmelserna i 24 och 25 § i den lagen rätt att inspektera verksamheten i en filial som en finländsk kreditförmedlare har i en annan EES-stat. Dessutom får Finansinspektionen i enlighet med artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, föra en administrativ påföljd som påförts av en myndighet i en annan EES-stat och som gäller en finländsk kreditförmedlares filial i utlandet, till banktillsynsmyndigheten för behandling.

Finansinspektionen har, efter att på förhand ha underrättat den behöriga myndigheten i en utländsk kreditförmedlares hemstat om saken, rätt att av den utländska kreditförmedlaren få de uppgifter som behövs för att sköta tillsynsuppdraget eller de övriga uppgifter som föreskrivs i lag eller i direktivet om bostadskrediter.

För att kunna sköta de uppgifter som avses i 2 mom. har Finansinspektionen dessutom, efter att på förhand ha underrättat den behöriga myndigheten i en utländsk kreditförmedlares hemstat om saken, rätt att inspektera verksamheten i den utländska kreditförmedlarens filial i Finland.

När Finansinspektionen utövar sin rätt att få uppgifter och sin inspektionsrätt enligt 2 och 3 mom. tillämpas vad som i 3 kap. i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om rätt att få uppgifter och inspektionsrätt i fråga om andra finansmarknadsaktörer samt vad som föreskrivs i 33 a § om rätten att förelägga vite och i 34 § om rätten att anlita utomstående sakkunniga.

25 §

Rätt till skadestånd

En kreditförmedlare är skyldig att ersätta skada som hans eller hennes förfarande i strid med lag eller uppdragsavtalet orsakat en konsument eller någon annan vars rätt uppdraget eller kreditavtalet gäller. Kreditförmedlaren är dock fri från ansvar, om förmedlaren visar att han eller hon handlat med yrkesskicklighet och omsorg.

En konsument eller någon annan vars rätt uppdraget eller kreditavtalet gäller har rätt att kräva ersättning för skada som förorsakats honom eller henne också av verkställande direktören, medlemmar i styrelsen eller jämförbara organ samt ansvariga bolagsmän i en sammanslutning som är kreditförmedlare, om skadan har berott på att dessa uppsåtligen eller av vårdslöshet har underlåtit att se till att det förbud som avses i 12 § iakttas i verksamheten.

Avtalsvillkor som avviker från 1 eller 2 mom. till nackdel för konsumenten eller någon annan fysisk person som har rätt till skadestånd är utan verkan.

På jämkning av skadestånd och på fördelning av skadeståndsansvaret mellan två eller flera skadeståndsskyldiga tillämpas vad som föreskrivs i 2 och 6 kap. i skadeståndslagen (412/1974).

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

26 §

Straffbestämmelser

Den som uppsåtligt utan registrering förmedlar konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom eller tillhandahåller rådgivningstjänster med avseende på sådana krediter ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *brott vid förmedling av konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

Den som bryter mot ett förbud som har meddelats med stöd av 19 § och förenats med vite får inte dömas till straff för samma gärning, om vitet genom ett lagakraftvunnet beslut har dömts ut.

27 §

Sökande av ändring i Finansinspektionens beslut

Bestämmelser om sökande av ändring i Finansinspektionens beslut finns i lagen om Finansinspektionen.

28 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

En registeranmälan får tas upp till behandling innan denna lag träder i kraft och den som gör anmälan får införas i registret över förmedlare av konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom när denna lag träder i kraft.

29 §

Övergångsbestämmelser

Den som när denna lag träder i kraft bedriver verksamhet som enligt denna lag förutsätter registrering får fortsätta med sin verksamhet i Finland utan registrering fram till den 21 mars 2017.

Den som har börjat förmedla konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom eller börjat tillhandahålla rådgivningstjänster med avseende på sådana krediter senast den 19 mars 2014, ska iaktta vad som i 3 § 3 mom. och 6 § 1 mom. 4 punkten föreskrivs om krav på kunskap och kompetens från och med den 21 mars 2017.

Lag

om registrering av vissa kreditgivare och kreditförmedlare

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag gäller näringsidkare som lämnar konsumentkrediter som omfattas av tillämpningsområdet för 7 eller 7 a kap. i konsumentskyddslagen (38/1978). Lagen gäller också näringsidkare som förmedlar krediter till konsumenter, om krediten lämnas av någon annan än en i 7 eller 7 a kap. i konsumentskyddslagen avsedd kreditgivare (*person-till person-lån*).

Lagen gäller inte

- 1) näringsidkare som Finansinspektionen utövar tillsyn över med stöd av 4 § i lagen om Finansinspektionen (878/2008),
- 2) tillhandahållare av betaltjänster enligt 5 § 23 punkten i lagen om Finansinspektionen,
- 3) pantlåneinrättningar,
- 4) näringsidkare som lämnar konsumentkrediter endast för finansiering av köp av konsumtionsnyttigheter som de själva säljer,
- 5) staten, kommunerna eller andra offentliga samfund,
- 6) näringsidkare som är etablerade i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som tillfälligt erbjuder konsumentkrediter eller förmedlar person-till-person-lån i Finland.

2 §

Rätten att lämna konsumentkrediter och förmedla person-till-person-lån

Andra näringsidkare än de som avses i 1 § 2 mom. får lämna konsumentkrediter endast om de är registrerade som kreditgivare enligt denna lag. Sådana näringsidkare får förmedla person-till-person-lån endast om de är registrerade som förmedlare av person-till-person-lån eller som kreditgivare enligt denna lag.

3 §

Register över kreditgivare och förmedlare av person-till-person-lån samt registeranmälan

Regionförvaltningsverket i Södra Finland, nedan *regionförvaltningsverket*, för ett register över kreditgivare och förmedlare av person-till-person-lån (*register över kreditgivare och förmedlare av person-till-person-lån*).

Den som har för avsikt att tillhandahålla konsumentkrediter eller förmedla person-till-person-lån ska för anteckning i registret göra en anmälan till regionförvaltningsverket. I registeranmälan ska ingå

- 1) de uppgifter som avses i 7 § 1 mom. 1 och 2 punkten,

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

2) uppgift om huruvida anmälaren ansöker om att bli registrerad som kreditgivare eller som förmedlare av person-till-person-lån och, om det är fråga om registrering som kreditgivare, huruvida anmälaren avser att också lämna konsumentkrediter och som har samband med bostadsegenhet och som omfattas av tillämpningsområdet för 7 a kap. i konsumentskyddslagen eller förmedla person-till-person-lån,

3) en utredning över de personer som avses i 6 § 1 mom. och vars tillförlitlighet ska bedömas, om anmälaren är en juridisk person,

4) en utredning över anmälarens utbildning och arbetserfarenhet eller, om anmälaren är en juridisk person, en utredning över den utbildning och arbetserfarenhet som de personer har som avses i 6 § 2 mom.,

5) uppgift om huruvida anmälaren har för avsikt att ta emot kundmedel och en utredning över hur anmälaren avser att sköta bevaringen och hanteringen av kundmedel.

Anmälaren ska på begäran av regionförvaltningsverket lämna också andra uppgifter som behövs för att bedöma om förutsättningarna för registrering uppfylls.

4 §

Förutsättningar för registrering

Regionförvaltningsverket ska registrera den som gör en registeranmälan som kreditgivare eller som förmedlare av person-till-person-lån, om

1) anmälaren har rätt att utöva näring i Finland,

2) anmälaren inte har försatts i konkurs och, om anmälaren är en fysisk person, har uppnått myndighetsålder och inte har fått sin handlingsbehörighet begränsad,

3) anmälaren är tillförlitlig,

4) anmälaren har sådan kännedom om kreditverksamhet som behövs med beaktande av arten och omfattningen av den kreditverksamhet eller den förmedling av person-till-person-lån som bedrivs.

Regionförvaltningsverket får vägra registrering, om det med beaktande av omständigheterna är uppenbart att anmälaren har för avsikt att tillhandahålla konsumentkrediter eller förmedla person-till-person-lån såsom ombud för någon annan.

5 §

Tillförlitlighet

Den som gör anmälan anses inte tillförlitlig i den mening som avses i 4 § 1 mom. 3 punkten om han eller hon genom en lagakraftvunnen dom har dömts till fängelsestraff under de fem senaste åren före en bedömning eller till bötesstraff under de tre senaste åren före bedömningen för ett brott som kan anses visa att personen i fråga är uppenbart olämplig för att tillhandahålla konsumentkrediter, för att förmedla person-till-person-lån eller för att äga en sammanslutning som bedriver sådan verksamhet eller för att vara styrelsemedlem eller ersättare, verkställande direktör eller ställföreträdande verkställande direktör eller på annat sätt medlem av högsta ledningen i en sådan sammanslutning, eller om han eller hon annars genom sin tidigare verksamhet har visat sig uppenbart olämplig för en sådan uppgift.

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

6 §

En juridisk person som anmälare

Om den som gör anmälan är en juridisk person, gäller tillförlitlighetskravet i 4 § 1 mom. 3 punkten verkställande direktören och dennes ställföreträdare, medlemmar och ersättare i styrelsen, förvaltningsrådet och jämförbara organ, ansvariga bolagsmän, andra som hör till den högsta ledningen och den som direkt eller indirekt innehar minst en tiondel av aktierna i ett aktiebolag eller den rösträtt som aktierna medför eller motsvarande ägande- eller bestämmanderätt, om det är fråga om en annan sammanslutning än ett aktiebolag.

Om anmälaren är en juridisk person, gäller kravet i 4 § 1 mom. 4 punkten om kännedom om kreditverksamhet den högsta ledningen. Om anmälaren bedriver också annan affärsverksamhet än att tillhandahålla konsumentkrediter eller förmedla person-till person-lån, gäller kravet de personer som de facto svarar för kreditverksamheten eller förmedlingen av person-till person-lån.

7 §

Uppgifter som ska föras in i registret och anmälan om ändringar

I registret över kreditgivare och förmedlare av person-till-person-lån antecknas

1) en enskild näringsidkares fullständiga namn och personbeteckning eller, om sådan saknas, födelsetid samt firma, eventuell bifirma, företags- och organisationsnummer eller annan motsvarande beteckning och besöksadress till de verksamhetsställen där det bedrivs kreditverksamhet eller förmedling av person-till-person-lån,

2) en juridisk persons firma, eventuella bifirma, företags- och organisationsnummer eller annan motsvarande beteckning och besöksadress till de verksamhetsställen där det bedrivs kreditverksamhet eller förmedling av person-till-person-lån,

3) huruvida näringsidkaren är kreditgivare eller förmedlare av person-till-person-lån och, om det är fråga om en kreditgivare, huruvida denne lämnar också konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom och som omfattas av tillämpningsområdet för 7 a kap. i konsumentskyddslagen eller förmedlar person-till-person-lån,

4) fullständigt namn och personbeteckning eller, om sådana saknas, födelsetid för de personer vars tillförlitlighet har kontrollerats i samband med handläggningen av registeranmälan,

5) fullständigt namn och personbeteckning eller, om sådana saknas, födelsetid för de personer vars kännedom om kreditverksamhet har kontrollerats i samband med handläggningen av registeranmälan,

6) huruvida kreditgivaren eller förmedlaren har rätt att ta emot kundmedel,

7) datum för registreringen,

8) till kreditgivaren eller förmedlaren med stöd av 17 § 2 mom. meddelade varningar och sådana uppmaningar och förbud som förenats med vite,

9) skälet till strykning ur registret och när denna har skett.

I registret antecknas också uppgifter om dem som har meddelats ett förbud enligt 17 § 1 mom. att tillhandahålla konsumentkrediter eller förmedla person-till-person-lån utan registrering. Dessa uppgifter och uppgifter om sanktionerna enligt 1 mom. 8 punkten ska strykas ur registret fem år efter utgången av det år då förbudet eller någon annan sanktion påfördes.

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

Kreditgivaren och förmedlaren ska utan dröjsmål anmäla ändringar i de införda uppgifterna till regionförvaltningsverket. När verksamheten upphör ska kreditgivaren och förmedlaren anmäla även detta till regionförvaltningsverket.

8 §

Utlämnande av uppgifter

Trots bestämmelserna i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) får personuppgifter lämnas ut ur registret i form av utskrifter, göras allmänt tillgängliga i ett elektroniskt datanät eller lämnas ut på något annat sätt i elektronisk form. Personbeteckningar får dock lämnas ut med stöd av denna lag endast om uppgiften lämnas i form av en utskrift eller i teknisk lagringsform och om mottagaren med stöd av 13 § i personuppgiftslagen (523/1999) eller med stöd av någon annan lag har rätt att behandla personbeteckningar.

9 §

Skyldigheter för ledningen hos en kreditgivare och en förmedlare av person-till-person-lån

En kreditgivare och en förmedlare av person-till-person-lån eller, om kreditgivaren eller förmedlaren är en juridisk person, dess högsta ledning ska se till att god kreditgivningssed iakttas i verksamheten och att verksamheten också i övrigt bedrivs i enlighet med lag. De ska dessutom se till att de personer som deltar i verksamheten har tillräcklig yrkesskicklighet för uppgiften.

Om kreditgivaren lämnar konsumentkrediter som omfattas av tillämpningsområdet för 7 a kap. i konsumentskyddslagen, ska kreditgivarens personal och personer som på annat sätt agerar för kreditgivarens räkning och deltar i lämnandet av krediter ha tillräcklig kunskap och kompetens i fråga om kreditverksamhet med beaktande av de krav som anges i bilaga III till Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010. Dessutom ska de personer under vars direkta ledning och tillsyn ovan nämnda personer agerar ha motsvarande yrkesskicklighet. Närmare bestämmelser om den yrkesskicklighet som fordras utfärdas genom förordning av statsrådet.

Dessutom ska en kreditgivare som lämnar konsumentkrediter enligt 2 mom. eller, om kreditgivaren är en juridisk person, dess högsta ledning säkerställa att en värderare av bostadsegendom som avses i 7 a kap. 3 § 1 mom. 1 punkten i konsumentskyddslagen har tillräcklig yrkesskicklighet för värderingsuppdraget.

10 §

Rätt att ta emot kundmedel

Regionförvaltningsverket ska bevilja den som gör anmälan rätt att ta emot kundmedel, om anmälan har lämnat regionförvaltningsverket en utredning om bevaring och hantering av kundmedel enligt 11 § 1 mom. och anmälan inte ska anses uppenbart olämplig att ta emot kundmedel.

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

Regionförvaltningsverket ska när den bedömer olämplighet beakta anmälarens ekonomiska situation och huruvida denne har fullgjort sina skyldigheter i fråga om skatter, lagstadgade pensionsförsäkrings-, olycksfallsförsäkrings- eller arbetslöshetsförsäkringsavgifter eller avgifter som Tullen tar ut.

Om anmälaren är en juridisk person, ska en bedömning av olämplighet göras förutom om den juridiska personen också om verkställande direktören och dennes ställföreträdare, medlemmar och ersättare i styrelsen, förvaltningsrådet och jämförbara organ, ansvariga bolagsmän, andra som hör till den högsta ledningen och den som direkt eller indirekt innehar minst en tiondel av aktierna i ett aktiebolag eller den rösträtt som aktierna medför eller motsvarande ägande- eller bestämmanderätt, om det är fråga om en annan sammanslutning än ett aktiebolag.

De omständigheter som nämns i 2 mom. ska för tiden tre år före anmälan utredas också i fråga om företag eller sammanslutningar som ska registreras enligt 3 § i företags- och organisationsdatalagen (244/2001) och som har direkt eller indirekt koppling till anmälaren och, om denne är en juridisk person, de personer som nämns i 3 mom. i denna paragraf.

11 §

Bevaring och hantering av kundmedel

En kreditgivare och en förmedlare av person-till-person-lån ska på ett tillförlitligt sätt organisera bevaringen och hanteringen av de kundmedel som anförtrotts dem. En sådan aktör ska särskilt se till att

- 1) kundmedlen hålls åtskilda från aktörens egna medel,
- 2) kundmedlen redovisas så att kundmedlen för varje kund är tillräckligt åtskilda från andra kunders medel,
- 3) kundmedlen sätts in på ett bankkonto i en inlåningsbank med koncession i Finland eller i någon annan EES-stat.

En kund hos en kreditgivare och en förmedlare av person-till-person-lån har rätt att kräva ersättning för skada som förorsakats honom eller henne också av verkställande direktören, medlemmar i styrelsen eller ett jämförbart organ och ansvariga bolagsmän i en sammanslutning som är kreditgivare eller förmedlare av person-till-person-lån, om skadan har berott på att dessa uppsåtligt eller av vårdslöshet har underlåtit att se till att bevaringen och hanteringen av kundmedel organiseras på det sätt som avses i 1 mom. På jämkning av skadestånd och på fördelning av skadeståndsansvaret mellan två eller flera skadeståndsskyldiga tillämpas vad som föreskrivs i 2 och 6 kap. i skadeståndslagen (412/1974).

12 §

Bevaring av handlingar och uppgifter som gäller kreditgivning och förmedling av person-till-person-lån

Om inte bestämmelser om en längre bevaringstid finns någon annanstans i lag, ska kreditgivaren och förmedlaren av person-till-person-lån bevara handlingar och uppgifter som gäller kreditgivningen och förmedlingen av person-till-person-lån i fem år från det att krediten i sin helhet har förfallit till betalning. Om det uppkommer oenighet om en kredit eller förmedling av person-till-

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

person-lån ska handlingarna och uppgifterna dock bevaras till dess parterna har kommit överens om saken eller ärendet har avgjorts.

13 §

Tystnadsplikt

Den som vid lämnande av konsumentkrediter eller vid förmedling av person-till-person-lån har fått veta något om en konsuments eller någon annans ekonomiska ställning eller något som berör personliga förhållanden eller en affärs- eller yrkeshemlighet får inte röja detta för utomstående, om inte den till vars förmån tystnadsplikten gäller ger sitt samtycke till att uppgifterna röjs eller om inte något annat föreskrivs i lag.

14 §

Tillsyn

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag utövas av regionförvaltningsverket.

15 §

Tillsynsmyndighetens rätt att få uppgifter

Trots sekretessbestämmelserna ska en kreditgivare och en förmedlare av person-till-person-lån på begäran ge regionförvaltningsverket de handlingar och uppgifter som behövs för tillsynen.

Trots sekretessbestämmelserna har regionförvaltningsverket dessutom rätt att för en specificerad tillsynsåtgärd få handlingar och uppgifter också av någon annan enskild sammanslutning eller person än kreditgivaren. Handlingarna och uppgifterna ska vara nödvändiga med tanke på tillsynen för att utreda huruvida tillhandahållandet eller förmedlingen av krediter omfattas av tillämpningsområdet för denna lag eller vem som de facto tillhandahåller eller förmedlar krediterna.

Regionförvaltningsverket har dock inte rätt att av en advokat som avses i lagen om advokater (496/1958) eller av dennes biträde få handlingar och uppgifter om advokatens klienter, och inte heller av någon annan få handlingar och uppgifter som erhållits i samband med uppdrag som rättegångsombud eller rättegångsbiträde. Som sådana uppdrag räknas utöver egentliga rättegångsrelaterade uppdrag juridisk rådgivning om klienters rättsliga ställning vid förundersökning till följd av brott eller vid annan behandling av ärenden före rättegång eller juridisk rådgivning för inledande eller undvikande av rättegång.

16 §

Rätt att få uppgifter ur vissa myndighetsregister

Regionförvaltningsverket har rätt att ur det bötesregister som avses i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) få de uppgifter som behövs för att utreda om en person som avses i 4 §

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

1 mom. 3 punkten och 6 § 1 mom. i denna lag är tillförlitlig. Bestämmelser om rätten att få uppgifter ur straffregistret finns i straffregisterlagen (770/1993).

Regionförvaltningsverket har trots sekretessbestämmelserna rätt att avgiftsfritt av myndigheter och av dem som sköter offentliga uppdrag få de uppgifter som behövs för att sköta den uppgift som avses i 10 §. Uppgifterna kan överlämnas till regionförvaltningsverket också genom teknisk anslutning eller på något annat elektroniskt sätt.

17 §

Tvångsmedel

Regionförvaltningsverket ska förbjuda tillhandahållande av konsumentkrediter och förmedling av person-till-person-lån som sker i strid med denna lag utan registrering. Regionförvaltningsverket ska också förbjuda mottagande av kundmedel, om sådana tas emot utan att rätt enligt 10 § har beviljats eller om kreditgivaren eller förmedlaren av person-till-person-lån på grund av ändrade förhållanden har blivit uppenbart olämplig att ta emot kundmedel. Om det finns särskilda skäl, får förbudet också meddelas så att det gäller en anställd hos den som bedriver sådan verksamhet eller någon annan som agerar för dennes räkning. När regionförvaltningsverket meddelar ett förbud mot mottagande av kundmedel får verket i syfte att tillvarata kundernas intressen meddela föreskrifter om vilka åtgärder kreditgivaren eller förmedlaren ska vidta för att avsluta verksamheten.

Om en kreditgivare eller en förmedlare av person-till-person-lån försummar en skyldighet som anges i 7 § 3 mom., 11 § 1 mom. eller 15 § 1 mom., får regionförvaltningsverket uppmana kreditgivaren eller förmedlaren att fullgöra sin skyldighet inom utsatt tid. Om kreditgivaren eller förmedlaren av person-till-person-lån försummar en skyldighet som anges i 9 eller 12 §, får regionförvaltningsverket ge kreditgivaren eller förmedlaren en varning. Om försummelseerna är allvarliga eller om de upprepas trots uppmaning eller varning, får regionförvaltningsverket förbjuda kreditgivarens eller förmedlarens verksamhet helt eller delvis för viss tid, dock för högst sex månader. Kreditgivaren eller förmedlaren kan förbjudas att bedriva verksamhet för viss tid också om kreditgivaren eller förmedlaren bryter mot ett förbud att ta emot kundmedel som regionförvaltningsverket har meddelat i enlighet med 1 mom.

Om en aktör som avses i 15 § 2 mom. försummar en skyldighet som följer av det momentet, får regionförvaltningsverket uppmana aktören att fullgöra sin skyldighet inom utsatt tid.

Regionförvaltningsverket får förena ett förbud eller en uppmaning som avses i denna paragraf med vite. Ett förbud som avses i 1 mom. ska förenas med vite, om det inte av särskilda skäl är onödigt eller regionförvaltningsverket anser att förfarandet ska bedömas i enlighet med 19 § 1 eller 2 mom. Bestämmelser om vite finns i övrigt i viteslagen (1113/1990).

18 §

Avregistrering

Regionförvaltningsverket ska avföra en kreditgivare eller en förmedlare av person-till-person-lån ur registret över kreditgivare och förmedlare av person-till-person-lån, om

- 1) kreditgivaren eller förmedlaren har upphört med sin verksamhet,
- 2) förutsättningarna för registrering i 4 § 1 mom. 1—3 punkten inte längre uppfylls,

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

3) kreditgivaren eller förmedlaren tillhandahåller konsumentkrediter eller förmedlar person-till-person-lån såsom ombud för någon annan,

4) förutsättningen för registrering i 4 § 1 mom. 4 punkten inte längre uppfylls, och kreditgivaren eller förmedlaren inte inom den tidsfrist som regionförvaltningsverket har angett i sin uppmaning har anmält nya personer som uppfyller kraven på kännedom om kreditverksamhet,

5) det i den verksamhet som kreditgivaren, förmedlaren eller dess högsta ledning bedriver förekommer allvarliga eller upprepade försummelser och kreditgivaren eller förmedlaren redan tidigare har meddelats ett verksamhetsförbud för viss tid.

I samband med avregistreringen får regionförvaltningsverket i syfte att tillvarata kundernas intressen meddela föreskrifter om vilka åtgärder kreditgivaren eller förmedlaren ska vidta för att avsluta verksamheten.

19 §

Straffbestämmelser

Den som uppsåtligt utan registrering tillhandahåller konsumentkrediter ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *kreditgivarbrott* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

Den som uppsåtligt utan registrering förmedlar person-till-person-lån ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *brott vid förmedling av person-till-person-lån* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

Den som bryter mot ett förbud som har meddelats med stöd av 17 § och förenats med vite får inte dömas till straff för samma gärning, om vitet genom ett lagakraftvunnet beslut har dömts ut.

20 §

Sökande av ändring i regionförvaltningsverkets beslut

Ett beslut som regionförvaltningsverket fattat med stöd av 17 och 18 § får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

I andra beslut som regionförvaltningsverket meddelat får omprövning begäras på det sätt som anges i förvaltningslagen (434/2003). Beslut som meddelas med anledning av en begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

Förvaltningsdomstolens beslut i ett ärende som gäller förbud enligt 17 § eller avregistrering enligt 18 § får överklagas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. Över andra beslut av förvaltningsdomstolen får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Ett i denna lag avsett beslut om avregistrering och om verksamhetsförbud för viss tid ska iaktas även om det överklagas, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

21 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

Genom denna lag upphävs lagen om registrering av vissa kreditgivare (747/2010).

En registeranmälan får tas upp till behandling innan denna lag träder i kraft och den som har gjort anmälan får införas i registret över kreditgivare och förmedlare av person-till-person-lån när denna lag träder i kraft.

22 §

Övergångsbestämmelser

Uppgifter om en sådan kreditgivare som när denna lag träder i kraft är införd i kreditgivarregistret enligt lagen om registrering av vissa kreditgivare överförs till ett register enligt denna lag. Om en kreditgivare lämnar sådana konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom och som omfattas av tillämpningsområdet för 7 a kap. i konsumentskyddslagen eller förmedlar person-till-person-lån, ska kreditgivaren underrätta regionförvaltningsverket om detta inom sex månader från ikraftträdandet av denna lag. En kreditgivare som förmedlar person-till-person-lån ska dessutom inom samma tid lämna in uppgifter och en eventuell utredning enligt 3 § 1 mom. 5 punkten till regionförvaltningsverket.

Den som när denna lag träder i kraft bedriver sådan förmedling av person-till-person-lån som enligt denna lag förutsätter registrering får fortsätta med sin verksamhet till dess beslut om införande i registret har fattats, om den registeranmälan som avses i 3 § 2 mom. görs inom sex månader från ikraftträdandet.

Den som har börjat lämna konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom senast den 19 mars 2014, ska iakttä bestämmlserna i 9 § 2 mom. om kännedom om kreditverksamhet från och med den 21 mars 2017.

Lag

om ändring av kreditinstitutslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i kreditinstitutslagen (610/2014) 15 kap. 11 § 1 mom., 18 kap. 6 § 1 mom. och 20 kap. 1 § 2 mom. 3 och 5 punkten, samt
fogas till 8 kap. 3 § ett nytt 3 mom. och till 15 kap. en ny 12 a § som följer:

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

8 kap.

Ersättningar

3 §

Allmänna krav på ersättningssystem

Bestämmelser om ersättningssystem finns dessutom i 7 kap. 13 § 4 mom. och 7 a kap. 10 § 2 och 3 mom. i konsumentskyddslagen (38/1978).

15 kap.

Förfaranden vid kundtransaktioner

11 §

Maximal belåningsgrad

Ett kreditinstitut får lämna konsumentkrediter där andelar i en sammanslutning som ger rätt att besitta en bostadslägenhet eller där en bostadsfastighet eller nyttjanderätten till en fastighet lämnas som säkerhet för krediten, upp till den maximala belåningsgraden enligt denna paragraf, om krediten är avsedd att användas för

1) förvärv av andelar i en sammanslutning som ger rätt att besitta en bostadslägenhet, förvärv av en bostadsfastighet eller förvärv av ett sådant bostadshus som är beläget på ett område som besitts med stöd av nyttjanderätt, eller

2) renovering av en bostadslägenhet, en bostadsfastighet eller ett bostadshus.

12 a §

Yrkeskrav

Ett kreditinstituts personal och personer som på annat sätt agerar för kreditinstitutets räkning och som deltar i lämnande av krediter som omfattas av tillämpningsområdet för 7 a kap. i konsumentskyddslagen ska ha tillräcklig kunskap och kompetens i fråga om kreditverksamhet med beaktande av de krav som anges i bilaga III till Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010 (*direktivet om bostadskrediter*). Även de personer under vars direkta ledning och tillsyn ovan avsedda personer agerar ska ha motsvarande kunskap och kompetens. Närmare bestämmelser om vilken kunskap och kompetens som fordras utfärdas genom förordning av statsrådet.

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

Om bostadsegendom som avses i 7 a kap. 3 § 1 mom. 1 punkten i konsumentskyddslagen värderas i samband med lämnande av en konsumentkredit som omfattas av tillämpningsområdet för det kapitlet, ska värderaren ha tillräcklig yrkesskicklighet för värderingsuppdraget.

18 kap.

Särskilda bestämmelser om utländska kreditinstitut

6 §

Marknadsföring och avtalsvillkor samt andra förfaranden

På utländska kreditinstituts filialer och på utländska kreditinstitut som inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster tillhandahåller i 5 kap. 1 § avsedda tjänster i Finland ska, om inte något annat följer av lag, tillämpas 1 kap. 9 § samt 15 kap. 1—3, 5—12 och 12 a §. På ovan avsedda kreditinstitut som tillhandahåller tjänster inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster, tillämpas dock inte punkt 1 led a, d, och g—i i bilaga III till direktivet om bostadskrediter.

— — — — —

20 kap.

Administrativa påföljder

1 §

Påföljdsavgift

Bestämmelser och beslut som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver vad som föreskrivs i 1 mom., dessutom

— — — — —

3) bestämmelserna om förvaltnings- och styrsystem i 7 kap. 1—5 § och 6 § 1 mom. i denna lag, bestämmelserna om ersättningar i 8 kap. 3—14 § och i 7 kap. 13 § 4 mom. och 7 a kap. 10 § 2 och 3 mom. i konsumentskyddslagen samt bestämmelserna om riskhantering i 9 kap. 2—21 § i denna lag,

— — — — —

5) bestämmelserna om yrkeskrav i 15 kap. 12 a § och bestämmelserna om kundkontroll i 15 kap. 18 §,

— — — — —

Denna lag träder i kraft den

20 .

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

Den som har börjat lämna konsumentkrediter som omfattas av tillämpningsområdet för 7 a kap. i konsumentkyddslagen senast den 19 mars 2014, ska iaktta bestämmelserna i 15 kap. 12 a § 1 mom. i denna lag om kännedom om kreditverksamhet från och med den 21 mars 2017.

Lag

om ändring av 5 och 45 § i lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 5 § 29 punkten och 45 §, sådana de lyder, 5 § 29 punkten i lag 737/2016 och 45 § i lag 752/2012, och
fogas till 5 §, sådan den lyder i lagarna 752/2012, 902/2012, 254/2013, 170/2014, 198/2015, 520/2016 och 737/2016, en ny 30 punkt som följer:

5 §

Andra finansmarknadsaktörer

Med *andra finansmarknadsaktörer* avses i denna lag

29) sådana mottagare och förmedlare av gräsrotsfinansiering som avses i lagen om gräsrotsfinansiering (734/2016),

30) i lagen om förmedlare av konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom (/) avsedda finländska kreditförmedlare och filialer som utländska kreditförmedlare har i Finland.

45 §

Tillämpningsområdet för bestämmelserna om tillsyn över kundskyddet

Finansinspektionen ska övervaka att tillsynsobjekten, förmedlare av konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom och försäkringsförmedlare iakttar de bestämmelser som är tillämpliga på dem när det gäller marknadsföring och användning av avtalsvillkor och när det gäller förfaranden i kundförhållanden som från kundens synpunkt strider mot god sed eller som annars är otillbörliga. Bestämmelser om tillsynen över efterlevnaden av bestämmelserna om marknadsföring av finansiella instrument finns dessutom i värdepappersmarknadslagen, i lagen om investeringstjänster och i annan lag.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas dessutom på utländska filialer, andra utländska tillsynsobjekt som tillhandahåller tjänster i Finland utan att etablera filial, utländska förmedlare av konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom och utländska försäkringsförmedlare, till den del som Finansinspektionen är den myndighet som är behörig att övervaka efterlevnaden av de i 1 mom. avsedda bestämmelser som är tillämpliga på dessa.

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 1 och 6 § i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift (879/2008) 1 § 1 mom. 20 punkten och
6 § 1 mom., sådana de lyder i lag 738/2016, och
fogas till 1 § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 758/2012, 255/2013, 171/2014 och 738/2016,
en ny 21 punkt som följer:

1 §

Avgiftsskyldiga

Skyldiga att betala tillsynsavgift till Finansinspektionen är

20) sådana förmedlare av gräsrotsfinansiering som avses i lagen om gräsrotsfinansiering
(734/2016),

21) den som är registrerad enligt 6 § i lagen om förmedlare av konsumentkrediter som har sam-
band med bostadsegendom (/) och en sådan förmedlare av konsumentkrediter som har sam-
band med bostadsegendom som är registrerad i en annan stat inom Europeiska ekonomiska sam-
arbetsområdet än Finland och har filial i Finland.

6 §

Grundavgift för övriga avgiftsskyldiga

Grundavgiften i euro för andra avgiftsskyldiga än de som avses i 4 § och de avgiftsskyldiga be-
stäms som följer:

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

Avgiftsskyldiga	Grundavgift i euro
värdepapperscentraler enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	260 000
insättningsgarantifonden enligt kreditinstitutslagen	12 000
säkerhetsfonden enligt kreditinstitutslagen	2 000
juridiska personer som avses i 7 och 7 a § i lagen om betalningsinstitut	1 000
fysiska personer som avses i 7 och 7 a § i lagen om betalningsinstitut	200
ersättningsfonden för investerarskydd enligt lagen om investeringstjänster	3 000
enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder registreringsskyldiga AIF-förvaltare som inte är auktoriserade som fondbolag	1 000
den som bedriver verksamhet med stöd av ett undantag enligt 10 kap. 2 § 3 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	2 000
förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder	3 000
förvaringsinstitut enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	3 000
företag som är förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	5 000
särskilda förvaringsinstitut enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	2 000
centralinstitutet för sammanslutningen av inlåningsbanker enligt lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010)	6 000
kreditinstituts och försäkringsbolags holdingföretag samt konglomerats holdingsammanslutning enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004)	10 000
börsers, värdepapperscentralers och clearingorganisationers holdingföretag	10 000
värdepappersföretags och försäkringsföreningars holdingföretag	1 000

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

försäkringsmäklare enligt lagen om försäkringsförmedling	1 000 Grundavgiften höjs med 180 euro för varje registrerad försäkringsmäklare som är anställd hos ett försäkringsmäklarföretag eller hos en enskild näringsidkare vid utgången av året före det då tillsynsavgiften bestäms.
kontoförvaltare enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	6 000
centrala motparter enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	150 000
clearingmedlemmar enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	12 000
clearingfonder enligt 3 kap. 3 § 4 mom. i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet samt registreringsfonder enligt 6 kap. 9 § i den lagen	2 000
emittenter av aktier som i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument	15 500 Grundavgiften höjs med 16 000 euro om det finns en likvid marknad för aktierna enligt 5 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument.
finländska bolag vars emitterade aktier på ansökan har tagits upp till handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland	12 500
emittenter av aktier som i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument, när det är fråga om en avgiftsskyldig enligt 4 § i denna lag eller när emittenten inte har hemort i Finland	10 500 Grundavgiften höjs med 11 000 euro om det finns en likvid marknad för aktierna enligt 5 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument.
emittenter av andra värdepapper än aktier, när värdepapperen i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument	3 000
finländska bolag vars emitterade värdepapper av annat slag än aktier på ansökan har tagits upp till handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland	3 000

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

emitterter av aktier som på ansökan är föremål för handel i Finland på en multilateral handelsplattform enligt lagen om handel med finansiella instrument	4 000
emitterter av värdepapper av annat slag än aktier som på ansökan är föremål för handel i Finland på en multilateral handelsplattform enligt lagen om handel med finansiella instrument	1 000
finländska kreditförmedlare som är registrerade i enlighet med 6 § i lagen om förmedlare av konsumentkrediter som har samband med bostadsegen- dom och som inte är ombud för någon kreditgivare	1 200
Pensionsskyddscentralen	10 000
trafikförsäkringsnämnden och patientskadenämnden	1 000
verksamhetsenheter som avses i 5 § 26 punkten i lagen om Finansinspektionen	18 000
filialer till utländska EES-försäkringsbolag enligt lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995)	1 000
sådana utländska EES-tilläggs pensionsanstalter enligt lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor som har filial i Finland	1 000
tredjeländers kreditinstitut representationer	1 000
sådana försäkringsförmedlare enligt lagen om försäkringsförmedling som är registrerade i någon annan EES-stat än Finland och har filial i Finland	300
finansiella motparter enligt artikel 2.8 i EMIR-förordningen, icke-finansiella motparter enligt artikel 2.9 och pensionssystem enligt artikel 2.10 i den förordningen, vilkas hemstat är Finland	10 000
utländska kreditförmedlare som avses i 2 § 1 mom. 6 punkten i lagen om förmedlare av konsumentkrediter som har samband med bostadsegen- dom och som har filial i Finland	400
förmedlare av gräsrotsfinansiering enligt lagen om gräsrotsfinansiering (734/2016)	2 000

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 2 och 31 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (503/2008) 2 § 1 mom. 25 punkten och 31 § 1 mom. 1 och 6 punkten,
sådana de lyder, 2 § 1 mom. 25 punkten i lag 742/2016 samt 31 § 1 mom. 1 punkten i lag 1368/2010 och 6 punkten i lag 303/2010, samt
fogas till 2 § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 303/2010, 1368/2010, 907/2011, 1497/2011, 772/2012, 1185/2013, 178/2014, 638/2014, 1151/2015 och 742/2016, nya 26 och 27 punkter som följer:

2 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på

25) sådana förmedlare av gräsrotsfinansiering som avses i lagen om gräsrotsfinansiering (734/2016),

26) i lagen om förmedlare av konsumentkrediter som har samband med bostadsegendom (/) avsedda finländska kreditförmedlare och filialer som utländska kreditförmedlare har i Finland,

27) näringsidkare som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om registrering av vissa kreditgivare och kreditförmedlare (/) när näringsidkaren förmedlar person-till-person-lån.

31 §

Tillsyn

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den utövas av

1) Finansinspektionen när det gäller kreditinstitut och finansiella institut som avses i 2 § 1 punkten och rapporteringsskyldiga som avses i 4—8, 10—13, 20, 20 a och 26 punkten i den paragrafen,

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

6) regionförvaltningsverket när det gäller rapporteringsskyldiga som avses i 2 § 9, 23 och 27 punkten,

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av 6 § i lagen om Enheten för utredning av grå ekonomi

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Enheten för utredning av grå ekonomi (1207/2010) 6 § 1 mom. 16 punkten, sådan den lyder i lag 308/2016, och
fogas till 6 § 1 mom., sådant det lyder i lag 308/2016, en ny 17 punkt som följer:

6 §

Syftet med fullgöranderapporter

Fullgöranderapporter utarbetas till stöd för

16) tillsynen enligt 177 § 1 mom. och 179 § i lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar (459/2015) över de skyldigheter som gäller försäkring,

17) den uppgift som föreskrivs i 10 § i lagen om registrering av vissa kreditgivare och kreditförmedlare (/).

Denna lag träder i kraft den

20 .

Helsingfors 13.9.2016

Riksdagens svar RSv 105/2016 rd

På riksdagens vägnar

talman

generalsekreterare